

POP ROCK &

Show

Nr.10 (57),
martie
1992

Michael
Jackson
rege în Africa

O escăta nemuzicală într-un sat de pe Coasta de Fildeș, și iată-l pe Michael - un rege al tribului Aqni. Satul Krinjalo în străie de sărbătoare îl primește cu entuziasmi. Aman N'Douffou I V, regele regiunii declară: "Grate sef Jackson, este unul de-ai noștri. Se spune că artistul n-ău patrie, dar iată-te la tine acasă pe pămîntul strămoșilor tăi". Evident, totul s-a tras pe video și va figura în filmul "Revenire către Africa". (Stirea și imaginile provin din revista franceză PODIUM HIT din martie 1992)

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

● In primul număr din acest an al revistei Billboard mai multe pagini au fost rezervate anului 1991 în video. Vom reveni și în alte numere la ceea cea

Vin italienii!

De cîțiva ani buni, scena jazz-istică italiană este considerată, de către critica de specialitate, drept una dintre cele mai interesante de pe mapamond. Argumente? Pentru a le expune, aș avea nevoie de un spațiu tipografic mult prea extins. Obiectivul articoului de față este unul inrudit, dar mult mai limitat: la finele lunii martie'92, publicul românesc va avea ocazia (binevenită) să cunoască trei reprezentanți ai noii generații de jazzmeni din Italia: pianistul Luigi Ranghino, bateristul Roberto Muzzo și bateristul Claudio Saveriano, grupati în trio-ul Three Wives (ortografierea celui din urmă cuvînt este intentionat deformată de muzicienii însăși). Cum din păcate în cele două decenii de festivă sibiană, confrății noștri de gîndă latină intră ale jazzului nu s-au prea înghesuit să ne răsfete cu prezența lor, m-a bucurat inițiativa Eurocerc-ului din Cluj-Napoca (în spătă, a lui Lauro Grassi și Constantin Ivanescu) de a invita trioul navarez la ediția din acest an a celuilor mai importante festival românești de gen. Pot spune că vorbește în cunoștință de cauză, fiindcă toamna trecută l-am văzut pe cei trei tineri interpreți în cadrul unui reușit concert susținut la Filarmonica din Cluj. Trupa are energie, muzicalitate și swing, quantum satis. Spre deosebire de mulți confrății de breaslă occidentali, acești jazzmeni originari din provincia italiană de nord a Navarei nu afișează nici un fel de mărgă ostentativ sau suficiență snoabă. Din contră, ei s-au arătat dispuși, de la bun început, să cunoască, să discute, sau — dacă e posibil — să și colaboreze în însuși acțiunile interpretativ-improvizatorice cu confrății lor români. O atitudine optimă, as zice, pentru realizarea unor jam-sessions de succes, aşa cum ne-am obișnuit să le aplaudăm la Sibiu, în zilele faste.

Conceptual vorbind, Three Wives se situează clar pe pozițile revalorificării imenselor resurse ale tezaurului be-bop, fără să abandoneze însă distanța critică, inserțiile romantice (în care excedează Ranghino) dezălnuirile furibile ale basului electric minuit de Muzzo, sau deschiderile spre... necunoscut, stimulante poate și de ritmica fabuloasă a lui Saveriano. De altfel, în bateristul Claudio Saveriano avizării fanii de jazz din țara noastră vor descoperi, cu siguranță, o personalitate puternică, de frumoase perspective. Notoriul pianist Franco D'Andrea prezintă astfel un recent CD pe care figurează Saveriano și Ranghino: Acești muzicieni și-au cumpărat să alterneze, cu naturalețe, situațiile solistice și cele de improvizație colectivă. Opera lor, în întregul ei, tinde către o explorare genuin-jazzistică a universului modal, în ampla gamă cuprinsă între ionice și frigian, pe fundalul unei remarcabile vivacități ritmice. Nu-mi rămine decit să le urez oaspeților italieni succes și să mai amintesc că, după apariția lor la Sibiu, sunt programati pentru o reîntîlnire cu spectatorii clujeni, la sala Studiourilor de radio & televiziune Cluj, pe data de 31 martie 1992. Se speră că vor participa și jazzmenii autohtoni dornici de jam-session.

VIRGIL MIHAIU

ce a fost mai bun în acest domeniu, devenit mult mai palpabil în ultima vreme. La Top Video Sales (casetele cele mai vîndute) pe primele poziții se află: 1. Pretty Woman, 2. The Little Mermaid (desene animație), 3. Peter Pan (desene), 4. The Jungle Book (desene), 5. Three Tenors In Concert (Careras, Domingo, Pavarotti). Cei mai mici au prioritate la consumul casetelor ● Revista Bravo nr. 8 din acest an consacră un material drogului Ecstasy (XTC). Se semnalizează cea mai tină victimă, Joanne Gunning de 15 ani care a decedat după 5 zile de comă în Marea Britanie. Drogul, produs pe cale sintetică, face parte din categoria drogurilor de categoria A, ca și heroina. Cercetașii americanii au folosit XTC ca substanță „dezinhibitoare” pentru pacienții introvertiți. Articolul precizează că substanța a produs clandestin în laboratoare din Olanda și Polonia, fiind comercializată la prețuri accesibile (40 de mărci) în discotecă și alte locuri de întâlnire ale tinerilor. Momentul scurt de euforie (pe care-l urmărește consumatorii) este urmat de prăbușire și depresie. Un semnal de alarmă necesar! ● Scoala Slaughter. Fostul profesor de chitară Mark Slaughter a înregistrat o casetă video pentru începători. Același lucru l-a făcut și colegii săi, basistul Dana Strum și bateristul Bliss Elias. Într-un studio din Los Angeles la cel de-al doilea L.P. ● Overkill au inclus pe caseta video „VideoScope [A Vision]” 11 piese de pe albumul HorrorScope, alături de interviuri nepublicate, secvențe de la repetiții, imagini vechi din colecția trupei. Ce spun astrologii despre vedetele metalice în 1992? Revista „Circus” publică o serie de considerații semnate de astrologul Joanna Martine Wool-

folk. Sebastian Bach (născut la 3 aprilie 1968 — Berbec). Poștă farmecul berbecilor, charisma lui îl face să comunice cu marele public, să-l fascineze. Anul acesta va avea revelații în carieră. În prima parte a anului se va afla în situații inedite. Va deveni mai rafinat, își va desăvîrși pregătirea muzicală. Prețul nouului succes va fi scump în zona vieții personale. Complicațiile legale vor pluti amenințătoare în jurul lui. Zile norocoase: 26 mai, 11 octombrie și 5 decembrie. James Hetfield (3 august 1963 — Leu). Stilul puternic al semnului zodiacal se va face simțit anul acesta. Partea lui mai umană îl va ajuta să-și dobindească noi fani. Planeta Jupiter, a norocului, se află în Casa Banilor la el, așa că va avea suport financiar la orice proiect. În partea a doua a anului va avea o relație emoțională profundă. S-ar putea să din această cauză să renunță la un turneu sau un concert. În toamnă va avea un moment critic în carieră, un moment al deciziilor. După ce va depăși impasul, va reveni cu un impact spectaculos la public. Zile norocoase: 27 mai, 22 iulie și 20 octombrie. Poate găsim pe cineva să ne spună ce va fi și cu artiștii noștri, măcar în baza astorilor! Cine o va face va avea un mare succes. Sugestia am făcut-o, așteptăm materialele! ● Agence de Promotion de Musique Françaises dans les Pays de L'Est ne-a furnizat o serie de materiale muzicale și documentare. Din ultimul lot, de un succés deosebit să fie bucurat, după difuzare, nou single al lui François Feldman. Născut la 23 mai 1958 (la Paris) a început să compună din 1977, a semnat primul său contract cu Phonogram abia în 1986. Are 10 albume și peste 3 milioane de discuri vîndute. În iunie 1990 a obținut Platinum

Award pentru cele peste 300 000 de exemplare vîndute ale discului „Vivre, Vivre”. În ianuarie 1991 pătrundea în Top 7 cu „J'ai peur” (în duet cu Joniece Jamison), iar în martie depășea milionul de exemplare cu albumul „Une présence”. Nou disc, „Magic Boulevard” a apărut în iunie trecut. Piesa difuzată și de noi, „Joy” este dedicată fetiței sale care nu apare în video-clipul realizat, a-

vînd doar 15 luni atunci. A apărut în Franță în decembrie 1991. La noi, după cîteva zile, Este un mare fan al regetului Serge Gainsbourg. Dacă și alti promotori ar proceda astfel, am avea plăcere să ținem pasul cu lumea, în mod legal... ● Bret Michaels recunoaște că doi dintre colegii săi de la Poison, C.C. de Ville și basistul Bobby Dall au probleme din cauza drogurilor. E hotărît să-i ajute, dar dacă nu va merge, vor fi nevoiți să se despărțească! ● Britny Fox are un nou solist vocal în persoana lui Tommy Paris. Grupul își pregătește reînvierea spectaculoasă. A.P.

Oana a ales muzica

Destul discul Oanei Sirbu se găsește în magazinele de specialitate de aeroape 2 luni, joi la magazinul Muzica a avut loc lansarea oficială. Produs de Mar Music Production, discul „Te tu-beam” cuprinde 10 piese pe versurile lui Angel Grigoriu și Aurel Storin, muzica și aranjamentele muzicale coperținând compozitorului Virgil Popescu. Ne așteptăm (având în vedere numărul scriitorilor) să sosise la redacție în care eram întrebăți ce suntem despre lansare) să fie mai mulți fani. E drept, spre deosebire de alte dări, nici publicitate nu s-a făcut. Nici pe vitrinele magazinului nu era vreun afiș care să anunțe evenimentul. Mulți dintre cei prezenți ne-au sărbătorit că au aflat de lansare sunind-o pe Oana acasă. Printre invitați a fost

ORLANDA DELADI

OANA SIRBU dind autografe

AMAROCK

ASOCIAȚIA ROCKERILOR DIN BUCUREȘTI

ATENȚIE, ROCKERI!

De curind a luat ființă și a fost legalizată asociația (non profit) a rockerilor din București — AMAROCK.

Asociația se ocupă în principal cu promovarea fenomenului rock. În prezent au luat legătura cu nouă asociații asemănătoare din străinătate. Ca prim rezultat: formația Overload și-a exprimat dorința de a efectua un turneu prin România alături de IRIS.

Din această asociație poate face parte oricine doresc. Pentru aceasta scrieți-le pe adresa: C.P. 33 Of. P. 82, sector 4, București, pentru asociația AMAROCK.

Student Fest Timișoara '92

27—29 martie — secțiunea de humor — printre participanți se vor afla grupurile Vonă, D.A.B. (București), BUM (Cluj), Vacanța Mare (Craiova), Gura Satului (Timișoara).

3—5 aprilie — teatru — cu spectacole în Piața Victoriei, Piața Maria, Calea Martirilor expoziții, diaporame și fotografii din perioada Revoluției. Vor participa Podul (București), Thespis (Timișoara), Ludic (Iași) etc.

8—10 aprilie — secțiunea ROCK — au confirmat gru-

purile Cardinal, Ultimatum, Amala, (toate din Timișoara), Mesager (Brașov), Kappa (Cluj), Q.E.D. (Iași), Sprint Rock (Galati), Secret, Timpuri Noi, Rond (București). Invitați: Krypton, Roata, Mass Media, Cargo. Se speră la prezența unor grupuri din Iugoslavia, Anglia, Franța și Ungaria. Sponsorii sunt așteptați la adresa O.S.U.T. — Universitatea Timișoara, bd. Vasile Pârvan nr. 4, sala 247, telefon 96/112805 — interior 181, pînă la orele 15,00.

Publicație săptămînală editată de „CURIERUL NATIONAL” S.A.

Tiparul Regia Imprimerilor Naționale — Imprimeria „CORESI” București

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

A-Z OF HEAVY METAL THRASH AND HARD ROCK

— Unde erați cînd ați aflat că discul vostru e de aur?

— Eram în Lubbock, Texas, în culise și m-am gîndit că cei de la casa de discuri au vreo nemultumire cu noi, că suntem prea heavy în concert sau mai știu eu ce. El a spus: „Trebuie să stăm de vorbă și eu m-am gîndit: „Fără al dracu' să vezi ce ne fac! Am intrat în cameră destul de suspicios și cînd colo, ei au scos discurile de aur. Mai tîrziu am primit și discul de platina.

— Ce faceați atunci?

— Aveam un concert în Rapid City, Dakota de Sud, tocmai lucram la albumul live. A fost o surpriză, dar nu chiar aşa că discul de aur. Aurul înseamnă că al pus-o — platina este doar o confirmare.

— Cînd ați făcut voi parte din Vinnie Vincent Invasion?

— Cine?

— Trupa cealaltă în care ai cîntat tu cu Mark. Se spune că n-o duceai prea bine.

— Eram foarte departe de a o duce bine. Era de porc!

— Ce era aşa de rău?

— Aia nu era trupă, era o formație de acompaniament pentru un one-man show în care rolul principal îl juca un egomaniac.

Trupa astă e cu totul diferită. Toți avem aceleasi drepturi. Părările fiecăruia dintre noi sunt în mod egal luate în seama. În concerte mergem foarte bine și echilibrat. Nici unul dintre

SLAUGHTER

răspunzind provocării

de Est, din partea lui mă aștept oricînd la orice. Dacă ar sta de vorbă cu președintele Statelor Unite, nu m-ar surprinde să-l aud întrebându-l pe acestă cînd a făcut amor ultima oară. Nîmnic nu poate inchide gura!

— Ați fost pe drum cu KISS aproape tot anul trecut. Cum a fost?

— S-au purtat foarte bine cu noi. Ne-au dat tot PA-ul, toate luminiile și în general ne-am înțeleas foarte bine.

— Care a fost momentul culminant al turneului?

— Show-ul din Pittsburgh, pentru că era prima dată cînd aveam un single în Top 5 și reacția publicului a fost asa de puternică incit ne-a amestit pur și simplu.

— Si cel mai rău moment?

— Cînd am cîntat în Fargo, Dakota de Nord, pe un hipodrom. Plouașe cu o zi înainte asa incit pistă era o imensă mochișă. N-am putut ajunge pe scenă decit cu o basculantă.

— Una dintre acelea cărora îl se tot face reclamă?

— Da. O basculantă urlășă, pentru că noroiul era pînă la genunchi. Si ei au imprășiat rumegă dintr-un elicopter. Cînd copiii au intrat și au călcat peste el s-a transformat într-un fel de celi...

— Altceva?

— Nu suport coridoarele întortcate din culise. Cînd sunt în Minneapolis la Met Center. Acolo ne-am răfăcit de la

— Vă îngrijîșă de sănătatea voastră? Urmați vreun regim alimentar?

— Nu. Ne place foarte mult mincarea bună — cea franțuzească sau thailandează, sau cea indiană, picantă, dar de multe ori putem fi văzuți într-un Dennie's sau McDonald's. Avem în totdeauna la noi cereale cu zahăr și vitamine. Bateristul face jogging pentru că el trebuie să fie mereu în formă. Noi toti avem un program de încălzire. Este prima dată cînd oamenii vor avea ocazia să ne vadă și vrem să le oferim imaginea noastră reală, nu cea a unor cretin beti morți, petrecînd tot timpul. Dacă am chefi să petreacă pe fac moderat și niciodată pe banii altora.

— Stiu că iubesti ciinil... cum te descurci cu ciinii tăi cînd tu esti tot timpul pe drum?

— Îl iau cu mine. Sîi pe cel mic și pe cel mare.

— Colegi de autocar nu se supără dacă se trezesc cu pantofii roși?

— Nu, pentru că el nu poate ajunge la ciucetele de sus. E vorba de cel mic. Din cauza lui am fost nevoie să mă mut în cca mal de jos ciucetă. El doarme cu mine și e foarte fericit.

— Cu ce-i mai umpli timpul în turneu?

— Am o cameră video. Îmi place să filmez chestii neobișnuite — un camion blocind alte sute, o chelnerită care la cîteva minute va trece de la a-ți lăua

noi nu are solo-uri de 20 de minute. Ne simtăm foarte bine împreună. De-aia și locuințele noastre sunt la mai puțin de o milă una de alta, pentru că suntem unul la celălalt. Chiar și cînd suntem în pauză ne întîlnim în fiecare seară.

— Am auzit un zvon și trebuie să te întreb dacă este adevărat. Îți aduci aminte de cel care au cîntat în deschidere la festa ta trupă, în ultimul vostru turneu? Se spune că au fost aşa de supărăți ea urmare a tratamentului la care au fost supuși — fără sound, check-uri, fără lumini — incit la ultimul concert au intrat atergind pe scenă în timp ce voi cîntați și l-aș smuls lui Vinnie peruci din cap.

— N-au făcut-o, deși mi-ar fi plăcut.

— Cum îți descrie pe ceilalți colegi ai tăi și pe tine însuți?

— Eu sunt foarte zgromot, plin de energie, bun vocalist și cu destulă experiență în cîntat. Mark este foarte spiritual și la fel de plin de energie. Toată lumea îl iubește. Blas e un texan tipic și un artist de mină-năstii. Îl place să facă pe prostul, dar este departe de a fi aşa. A fost student la medicină. Îl place să-și ascundă inteligența și apoi să-și incule interlocutorii cu ea. Tim este tipul de golănas de pe Coasta

vestiar pînă la scenă și ne-am trezit cu producătorul urlind la noi: „Vă rupeti în figură, ai? Vă dăți vedete și întrezi la scenă?“ Sîi noi care nu făcusem decit să bijbiu prin labirintul de coridoare, încercînd să ajungem la scenă. Dar el nu ne-a crezut și la următorul show ne-a escortat personal pînă la scenă.

— Ce n-ai făcut încă deși îți dori foarte mult, bineînțeles în ceea ce privește cariera?

— Mi-as dori să am două discuri în top în același timp, la care să fi participat fie cîntind fie ca producător.

— Îți place să fii producător? — Îmi place foarte mult. Îmi place să-și fac pe alții să sună bine — ar trebui să le vezi fete în studio cînd se ascultă și nu le vine să credă. Este un sentiment minunat să poți îndeplini visele altora.

— Ai vrea să fii ca Chuck Berry și să cînti încă la 60 de ani?

— Eu sunt unul dintre cei care cred în retragerea la timp. Îl respect pe toți cei care au continuat să cînte. Dar prefer ca oamenii să-și amintească de mine asa cum sună acum, tinăr și puternic. Mai degrabă produc în continuare 10-15 ani decit să ajung pe scenă impins în cărucior.

comanda pentru micul dejun prin a da cu aspiratorul în autocar la a se dezbrăca în fața camerei. Eu îi spun că nimeni nu obligă să facă chestia astă, dar că filmarea va rămîne pe casetele noastre personale și ea spune „O, da!“ Unii cred că noi rockerii îl fortăm pe acești indivizi să facă astfel de lucruri, dar asta este de fapt scurză lor pentru cei ce o fac.

— De ce crezi tu că oamenii se simt constrâni?

— Nu stiu. Cele mai năstrușnice lucruri ni se întimplă pe drum. Nu este neobișnuit să intru într-un oraș, să fiu prezentat cîlorva fane și să ajung să mă săruș cu una dintre ele în nu mai mult de 30 de secunde. Si mă întreb: de ce dracu' a făcut-o? Un alful ar fi trebuit probabil să o invite în oraș de vreo 15 ori ca să obțină asta. Probabil că ele gîndesc cam aşa: „Dacă fac ceva, nu va afla nimeni, pentru că oricum ăștia pleacă milne.“

Probabil că este un experiment liber bazat pe ideea că „odată nu se pune“. „Cu un tip din același oraș care poate n-o să-și fișă gura, e mai greu. Dar astă pleacă....“

Traducere și adaptare după HIT PARADER

ANCA LUPES

PET SHOP BOYS

DJ CULTURE

Attention attention

Imagine a war which everyone won
Permanent holiday in endless sun
Peace without wisdom
One steals to achieve
Relentlessly pretending to believe
Attitudes are materialistic positive or frankly realistic
Which is terribly old-fashioned isn't it or isn't it

CHORUS

(DJ culture) dance with me (DJ culture) let's pretend
Living in a satellite fantasy
Waiting for the night to end (DJ culture DJ DJ)
Let's pretend we won a war
Like a football match ten-nil the score
Anything's possible we're on the same side
Or otherwise on trial for our lives
I've been around the world for a number of reasons
I've seen it all the change of seasons
And I my Lord may I say nothing

REPEAT CHORUS

(DJ culture) dance with me (DJ culture) let's pretend
Living in a satellite fantasy
Wondering who's your friend (DJ culture)
Now as a matter of pride
Indulge yourself your every mood
No feast-days or fast-days or days of abstinence intrude

Consider for a minute who you are
What you'd like to change never mind the scars (change)
Bury the past empty the shelf
Decide it's time to reinvent yourself
Like Liz before Betty she after Sean
Suddenly you're missing then you're reborn
And I my Lord may I say nothing

(DJ culture DJ culture)

Living in a satellite fantasy
Waiting for the night end
(DJ culture) dance with me (DJ culture) let's pretend
Living in a satellite fantasy wondering who's your friend
(DJ culture) and I my Lord (DJ culture) may I say nothing
Living in a satellite fantasy
Waiting for the night to end (DJ culture)
Attention attention

U2

IN GOD'S COUNTRY

Yeah desert sky
Dream beneath a desert sky
The rivers run but soon run dry
We need new dreams tonight

Desert rose
Dreamed I saw a desert rose
Dress torn in ribbons and in bows
Like a siren she calls to me

Sleep comes like a drug in God's country
Sad eyes crooked crosses in God's country yeah yeah

Set me alight
We'll punch a hole right through the night
Everyday the dreamers die
To see what's on the other side

She is liberty
And she comes to rescue me
Hope faith her vanity
The greatest gift is gold

Sleep comes like a drug in God's country
Sad eyes crooked crosses in God's country

Naked flame
She stands with a naked flame
I stand with the sons of Cain
Burned by the fire of love
Burned by the fire of love

răspunde dacă suntem în stare

NELI (București). Pentru Nicu Covaci poți lăsa corespondența la firma DAKINO. Nu stiu ce fel de adresă să o publicat în revista „Phoenix”, dar dacă scrierea sa intors de la Osnabrück (unde suntem și eu că locuiește Covaci) înseamnă că s-a mutat.

D. J. ACOUSTIC LM (?). Mai întii nu înțeleg de ce nu vrei să ne ajutăți puțin și pe noi. Fără localitate, fără date expediției scrierea riscă să nu primească răspuns în timp util. Nu sun ce îți-a spus comisia centrală dar cursul de DJ există (așa cum am mai spus-o). E adevărat că pentru cei din județ trebuie să elaborăm un alt sistem, eventual un curs intensiv de 10-15 zile, dar va veni și varianta optimă în scurtă vreme. Costul cazării, al transportului și atele ne impiedică să ne hazardăm în a face promisiuni.

CATALIN BLAJ (Brad). Revista „Metronom” s-a opri după 3 numere (astfel răspund și altor corespondențe) din motive obiective și subiective însumate. N-am pierdut, însă, speranța ca publicația de față să aibă la momentul potrivit o soră lunată color. Depinde mult mai mult de VOI decât de noi. Dacă tirajul va ajunge la 40-50 000 atunci putem discuta altfel. Un „Dicționar de termeni de specialitate”, ai dreptate e necesar. Serialul Michael Jackson mai are 10 episoade. Supozitia ta că lumea ar da 30 de lei dacă am avea hirtie bună este ușor utopică, dar în cont de ea. Mai bine răspunzi la Chestionar.

MIHAI MOȘ (Oradea). Problema prețurilor noile de la discurile autohtone am mai semnat-o. Între timp s-au aliniat și cele bulgărești și rusești. Cel puțin aici în București ele costă 450 și nu 90! Așa privind lucrurile și trăind cu speranța că îlătăi viitoare (dacă nu imediată) a discurilor românești, 350-400 este încă sub prețul european. Revista Metal Power care apare la Bacău realizată de Cozmin Andreescu, Dragoș Hriscu și Costin Grințescu merită urmărită de amatorii de death, speed și thrash. Am reținut sugestia. Prețul era, cind ai cumpărat-o, de 25 de lei. Propunerea a două este extrem de realistă. De ce n-ar participa trupele și soliștii noștri la sprijinirea revistei printr-un spot publicitar printre un maraton muzical?! Mă întreb și eu: de ce nu? Ar fi o ocazie bună Gala cîștigătorilor Topul P.R. & S. 1991 la care, dacă avem participanți benevoli, ne putem gîndi serios. Dar mi-e greu să cred

că se va întimpla minunea, SEPULTURA (Tecuci). Nu prea obișnuiesc să iau apărarea celor de la Televiziune, dar tu celi la Studioul șlagărelor trupe rock adevarătoare ceea ce ar pica rău pentru ambele părți. O emisiune rock a trupelor noastre se impune și acolo și la Radio. Unde ar dispăru specialiștii, că erau multișori la un moment dat?!

O.P. (Mangal'a). Voi reda o parte dintre propunerile tale pentru că ele vizează mai multe zone de interes. 1. Problema prețului revistei este absolut dependentă de alti factori. Hirtie, tipografie, hirtie fotografică, transport, difuzare etc. Dacă acestea cresc peste noapte, noi ce să facem? De altfel iar am cam rămas de cărătu. Toate revistele săptămânale au trecut la 20-25 lei. Nu? Așa că nu fi supărat pe neanunțarea din timp a modificărilor ce survin. 2. Exemplificare sonoră a unor numeroase care apar în cronica sentimentală semnată de Aurel Gherghel. E greu, dar se poate încerca. Ideea nu e redă iar dacă cei numiți acceptă, bucuria va fi a ascultătorilor. **ANDREEA** (Sighet). Multumesc pentru ofer-

să înregistrați niciodată! 3. Nume pe care le dorești la V.N.D. — Olimpic '64, Rodion G.A., Moldai Q, Experimental Q, dar mai ales secente cu regatul Dorin Liviu Zaharia. 4. De ce au dispărt rubricile lui Florian Pittis și Petre Magdin la TV? De ce sunt programate așa aliate emisiunile de jazz? E clar că răspunsurile le aşteptăm de la cel care a decis. 5. Pentru Electrecord alte întrebări: de ce Majora o face de disc? Ce fel de cereră există pentru Ediție specială sau Grup '74? De ce nu se editează discuri cu trupe valoroase ale trecutului, care n-au beneficiat de serviciile Electrecord-ului la vremea aceea. Ar fi mulți cumpărători. Iată că am formulat întrebările și pe măsură ce îl găsim pe cel care ar putea răspunde ne lămurim. O ediție cu Fl. Pittis, Aurel Gherghel și Florin Silviu Ursulescu la V.N.D. se poate încerca. Ideea nu e redă iar dacă cei numiți acceptă, bucuria va fi a ascultătorilor. **ANDREEA** (Sighet). Multumesc pentru ofer-

ION ANGELO CONSTANTIN (Bd. Unirii, bl. UI, sc. B, ap. 80, Slobozia, jud. Ilalomia, cod 3400): „Mă interesează, în mod deosebit Tom Cruise, Jean Claude Van Damme, Depêche Mode și George Michael. Dețin multe postere, majoritatea din BRAVO, cu actori și cintări. Îmi plac foarte mult baladele rock. Cu toate că ascult și formații rock nu mă pot numi rocker. Îl rog pe cei care dețin textul melodiei „Pleure doucement” să cintărețe franceze Elsa să-mi scrie”. **ADRIANA PURDELEA** (str. Gloriei nr. 8, Tecuci, Galați, cod 6300): „Am 14 ani, sunt brunetă, am ochi căprui — verzu. Ofer poza celor care-mi vor scrie. Îmi place foarte mult muzica, în special rap și Depêche. Formații și cintări preferați: Hammer, Color Me Badd, Scorpions. Dorești să obțin texte piezelor formației Depêche Mode. Ofer poze, informații despre alți soliști”. **OANA ILIESCU** (str. Zăgazului 2, bl. 2 C, sc. 4, et. 3, sect. 1, București): „Am 15 ani și sunt o mare admiratoare a formației N.K.O.T.B. Fanii acestei formații pot să-mi scrie. De asemenea dacă cuiva îl prisosesc postere cu membrii formației, să-mi trimită și mie. Eu le pot oferi în schimb, postere și poze cu alți interpreți și formații”. **MIOARA BALAN** (str. Calea București, bl. 30, sc. C, ap. 13, Pitesti, Argeș cod 0300): „Sunt brunetă, leoaică și una

dintre admiratoarele formației N.K.O.T.B. Dețin postere cu Michael Jackson, Snap, Madonna, Depêche Mode, Roxette, Scorpions, A-HA, Kaoma, George Michael, Suzane Vega, Kylie Minogue, Jason Donovan, Paula Abdul și lista ar mai putea continua. Le ofer în schimb posterele cu N.K.O.T.B. **VALI ȘI FLORI** (Alleea Fizicienilor nr. 4, bl. 3 C, sc. 1, ap. 41, sect. 3, București): „Sunt două prietene, rocke-

son. Eu cred că atât timp cit trăești și bine să legă prietenii, altfel ești un nimene”. **CRISTY JACKSON** (str. Estacadei nr. 15, bl. P 41, sc. 2, ap. 29, sect. 6, București, cod 77598): „Am 17 ani, 1,70 m., ochi negri, păr săten închiș. Iubesc muzica și sunt înnebunită după Michael Jackson. De fapt, tot ce poartă inițialele lui — muzica, dansul, filmele sănt pentru mine pe primul loc. Dorești să mă împrietenesc cu fanele și fanii lui.

tă dar textele de pe Metallica și le avem. Membrii grupurilor Cargo și Celealte Cuvinte au fost la V.N.D. Nu-i ușor să vină toți pentru o emisiune la București. Oricind sănătatea și ei său acest lucru. De regulă prietenii noștri ne viziteză cînd au ceva nou de spus sau înregistrări de difuzat. Așa-n normal. Te rog să nu mai scrii în timpul orei de chimie. N-ăs vrea să avem probleme cu doamna profesoră! **HORIA STANESCU** (Cluj). Nirvana-mania prezintă „în forță” la Cluj. Datele furnizate de tine cu amabilitatea-ți cunoștu le dau mai departe. Albume 1. Bleach (Tupelo, iulie 1989, reeditat în martie '92), 2. Nevermind (septembrie 1991). Singles, 1. Love Buzz (SubPop — decembrie 1988), 2. Silver (Tupelo — august 1990), 3. Smells Like Teen Spirit (DGC — noiembrie 1991). Maxi-singles, 1. Blew (Tupelo — februarie / martie 1990). Colaborări, 1. Spank Thru pe discul „Sub Pop 2000” (ianuarie 1989), 2. Mexican Seafood pe compilarea Teriyaki Asthma (august 1989), 3. Do You Love Me? pe albumul Hard To Believe — A Tribute To Kiss (1990), 4. Molly's Lips (live) pe discul Candy (din concert, apărut în ianuarie 1991), 5. Here She Comes Now pe culegere „Heaven & Hell: A Tribute To Velvet Underground” (vara lui 1990), 6. Beeswax pe albumul Kill Rock Stars (vara lui 1991). Discuri pirat (bootlegs), Beauty & Power E.P. (cu piese care nu au început pe Nevermind), Wipe Out (album cu piese demo de pe al doilea L.P.), Live — un disc pirat cu înregistrări din concert. La reeditare Bleach va conține și piesele noi, Downer și Love Buzz. Pozele de pe coperta arătau foarte bine cînd le-am predat la tipar. Ce a ieșit îi văzut. Transmisia de la IZVORU MUREȘULUI a fost un semi-rateu pe care-l regretăm și noi. Dacă tot aven aceași păcate n-are rost să aprofundăm subiectul. S-a dus, n-ăs mai fie. Multumesc pentru revistă și informații. Să uită prietenii colegilor de la Radio-Cluj. Cartea cu disc a lui Alexandru Andries o vei primi curând. **CLAUDIU DIACONU** (Iași). Propunerea ta, de a renunța la interviuri la V.N.D., va trebui să o supunem voalului asculțătorilor. Poate renunțăm la dedicatiile? Vom avea în curând o rubrică separată cu 10 albume pe o insulă în care vor figura cîte trei corespondenți cu gusturile lor. Dintre cele 3 liste vom alcătui la V.N.D. o rubrică echivalentă, sonoră. E bine să? Ne putem întîlni doar aici la București sau printre minunele la Iași. **RADU G.** (Budăsti, Maramureș). Albumele Metallica le știu corect, minus unul, cel din 1984, Ride The Lightning. Să Garage Days Re-Revisited (1987) merită tras. De unde? Cred că la Bala Mare sau Satu Mare există centre de înregistrare. Despre Armored Saint s-a scris. Celelalte propunerile le-am refuzat. În videoclipul cu „Să dăm din coste” la care bănuiesc că te referă apăr Doru Tufiș și Ioan Pasca

offer și cîteva date despre mine: am 16 ani, sunt „Rac”, brunetă. În ceea ce privește prima parte a scrisorii, îl dreptate, nouă ne place muzica în general și încercăm să oferim cîtitorilor cît mai multe date din toate genurile. Chiar dacă un gen îți place mai mult, trebuie să le cunoști și pe celelalte și mai ales să știi să respectă preferințele celuilalt. Mai scrii că dorești să înființezi un Fan-Club Michael Jackson. Poate îl legătura cu **CREOLEA ZAM-FIRACHE** din București (Bd. Muncii, nr. 222, bl. MII, sc. 4, ap. 77, sect. 2), care l-a înflătit deja. **SIMONA ONEL** (Post Restant, Of. Postal nr. 1, Piatra Neamț, 5600, jud. Neamț): „Ofer texte melodioase: 'One More Try' — Timmy T, 'Because I Love You' — Stevie B, 'Right Here Waiting' — Richard Marx, 'I Do It For You' — Bryan Adams, 'Still Loving You' — Scorpions și foarte multe altele. Caut texte de 'Words' — The Christians și cele ale cîntecelor lui Mariah Carey. Îl rog pe cel care-mi vor scrie să pună pe pic un timbru de 18 lei, altfel n-ăm să-mi pot ridica scrisorile”. **CAMELIA** (str. Decebal nr. 40, bl. A 2, sc. L, ap. 53, Drobeta Turnu Severin, jud. Mehedinți, cod 1500): „Îmi place la nebunie să primesc scrisori. Il ador pe Tom Cruise și-mi plac UB 40 și N.K.O.T.B.”.

ORLANDA DELADI

(cel care cintă maghiară, rusă). Piesa îi aparține lui Doru Tufiș. Îl recomand să îl încrede în formula noastră de abonamente. Dacă dai gres te despăgubim! **DANIELA BOROS** (Tulcea). Anunțul va fi publicat. Am adresat rugămintea tuturor de a-si da datele de naștere pentru a avea un calendar cît se poate de complet. Cu ajutorul vostru vom edita o carte cîtă la vară. Informații despre grupurile EST și LABIRINT nu dețin, dar am o promisiune de la Paul Prisada, veteran al rock-ului tulcean. În primul rînd ar trebui să-i preocupe pe cei în cauză promovarea în presă. Rubrica „Nume noi” există dar nu prea are „clienti”. La Skid Row (deși am scris) vom reveni. Pentru că insistă atât de frumos, iată compoziția: Sebastian Bach (solist vocal), Scotti Hill (chitară), Dave „Snake” Sabo (chitară), Rachael Bolan (bass) și Rob Affuso (tobe). Miss GULLIT (Bacău). A apărut o culegere de texte The Beatles în ediție bilingvă, cu traducerile foarte reușite ale lui Florian Pittis. Așa se explică absența textelor la serial. Le vom relua peste cîteva numere. Textele lui Michael Jackson revin autorilor serialului. Il voi ruga să nu uite de Dirty Diana, Liberian Girl și celelalte. Repet invitația către cel care dorește să le publicăm pozele personale la „Intermediem”. Ca să-l fie clar, nu se plătește! Scrisoarea ta va fi și ea publicată, dar nu imediat cum îmi recomanzi. Subiectul merită atenție. Să-l invită pe Petre Magdin la V.N.D.? Cu mare plăcere.

INTREBĂRI

1. Care artist pop-rock vădă îl dorit (printre un elor de imagini) să fie primar în orașul sectorul comună voastră?
 2. Care este politicienul păcălit care îl vede (printre un elor și mai multe de imagini) în postură de cintăreț pop-rock?
- Răspunsul răspunsurile în timp scurt pentru a da posibilitatea partilor să se pregătească pentru eleganța generală

INTIRZATE

B. MONICA (Constanța). 1. „Eu mi-aș dori ca Romeo Deciu (chitaristul formatiei Comando) să fie primar în județul nostru, dar nu reușesc să îl văd în costum și cu părul scurt”. 2. „Domnul Rațiu ar fi cel mai potrivit ca solist vocal într-o formăție rock”. **MARIUS AMARTEI** (Comarna, jud. Iași). 1. „Cred că aici ar fi bine să mă refer la Iași. La un oraș F.S.N.-ist... Mihai Pocorschi (a declarat că simpatizează formăținea într-un interviu)”. 2. „Un amestec dintre Gheorghe Dumitrescu (pentru vocea sonoră) și Călin Popescu-Tăriceanu (fizic)”. **CLAU-DIU ALEXOIAIE** (Botoșani). 1. „Bryan Adams ca să spună în campanie «Everything I Do I Do It For You»”. 2. „Este vorba de primarul orașului Botoșani, Bryan Adams”. Ai zis-o! **THE POOR LORD** (Tulcea). 1. Pittis primar în orașul meu. 2. Stefan Cazimir. **VISAN EMIL** (Tulcea). „Milă place să-o am ca primar pe Madonna. Nu de altceva dar dacă tot nu face nimic, măcar să a-vea unde să-mi cătesc ochii. Sau poate ar fi mai bine Cher. Poate ia inițiativa și înființează la vară loc pentru nudisti pe plajă. Ce spuneți care ar fi mai bună? Asupra răspunsul repede”. Samantha Fox. 2. „Ion Iliescu, deși îl văd mai degradă la populară, M-am gîndit și la Petre Roman dar nu-l pot vedea cintăret și pace”. **GUINNESS BOOK** (Piatra Neamț). 1. Romica Puceanu. 2. Ion Rațiu. **PLATE IN VINT** (Bacău). 1. Edi Petroșel. 2. Corneliu Coposu. **GICA KOVACS** (Brașov). 1. Cristi Minculescu. Nu de altă dată dar vreau să-l văd și eu o dată în costum. 2. Un duet rap format din L.C. Brătianu și Al Bîrlădeanu, (să cînte I'm Too Sexy). **DAN BUCHE** (Iași). 1. Rod Stewart. 2. Radu Cîmpescu. **DIANA APOSTOL** (București). 1. Prince. 2. Dan Iosif. **MONICA PETRICA** (Constanța). 1. Gabi Cotăbă (ba chiar și președinte, el fiind inginer cred că s-ar descurca). 2. Nica Leon. **DANIEL GILA** (Brăila). 1. Phil Collins sau Alexandru Andries. 2. Cazimir Ionescu. **DANIEL MURESAN** (Zalău). 1. Sorin Chifiriuc. 2. Ion Iliescu. **D.M. POPESCU** (Tg. Jiu). 1. Alexandru Andries. 2. Gelu Volcan Voiculescu. **ANICUTA MACOVEI** (Ruginesti, Vrancea). 1. Sebastian Bach. 2. Petre Roman. Mai avem, dar pînă una altă incercă să calculezi procentele ce revin flăcăriu.

ANDREI PARTOS

BEATLES

legendă și adevăr

John era și enervat și amuzat în același timp. A intrat în jocul ei. „O.K. Iți dau 5 șilingi imaginari și bat un cui imaginar”.

Yoko Ono a zîmbit.

Yoko Ono — în traducere „Copilul oceanului” este născut la Tokio, la 18 februarie 1934, fiica cea mai mare a unui bancher și a unei mame reci și aristocratice, Yasuda, familia din partea-mamei, este echivalentul japonez al familiilor Rothschild sau Rockefeller, nu a fost de acord cu căsătoria. Yoko nu a fost prea apropiată de tatăl său, care se mutase la San Francisco, pentru a conduce filiala Bâncii Yokohama. Special, înainte de nașterea ei. În 1936 ea și mama ei s-au mutat la San Francisco, apoi la New York pînă cind Japonezii au atacat Pearl Harbor. Devenită indezirabilă, familia este trimisă înapoi în țara de origine.

Întors în Japonia Yoko impreună cu sora și frațele ei s-au mutat la o fermă pe care o închiriaște la țara mama lor pentru a fi în siguranță pe timpul războiului. Cînd au ajuns acolo au constatat că era doar o cabană, nu aveau hrana și nici posibilitate de a face rost. Mama s-a întors la Tokio lăsând

copiii în grijă servitorilor, care însă curind i-au abandonat lăsindu-i fără un ban.

Cea de-a doua intîlnire dintre John și Yoko a fost mult mai puțin memorabilă, dar cîteva săptămîni mai tîrziu Yoko a apărut la birourile Beatles, cerînd să vorbească cu John. Ayea nevoie de o sponsorizare pentru proiectele ei artistice. Nu a reușit să vorbească decît cu Neil Aspinall și cu Ringo și nici unul nu înțelegea o lată din ceea ce le spuse săjonezoica despre arta pe care o facea. Apoi i-a trimis lui John un exemplar din carteza sa apărută la o editura din Tokio în tiraj de 500 exemplare, „Grapefruit”, o colecție de „poeme instrucționale”. Amuzat de spiritul acestor invățături, John acceptă să vorbească cu ea și să-i sponsorizeze show-ul „The Half Wind Show”, dar fără să-i apară numele. În loc de o legătură fizică pasionată, relația lor a fost aproape un an un flirt intelectual, ea admirînd agerimea minții lui, el rîzind nefincetat de proiectele ei, dar susținînd-o.

x x x

Pe la sfîrșitul șimtului său, aventurile lui erau toate escuse.

Plictisit și iritat, Brian a început să călătorescă, la fiecare cîteva săptămîni afîndîndu-se în Spania sau New York. Se distra la luptele cu tauri, avea chiar un toroeador al său, dar principala lui distracție erau drogurile. Peter Brown îi spuse sădă cind s-a întors în Chapel Street să tocmai experimentase LSD-ul și Brian a luat și el. A doua zi altă doză și tot așa, din ce în ce mai des. Exagerat de des,

ceea ce l-a dus la marginea prăpastiei, foarte aproape de colapsul fizic și psihic total. Era clar că avea nevoie de ajutor medical, dar refuza să discute acest subiect, și dovedea o ură neobișnuită împotriva psihiatrilor, mai ales după acel tratament la care fusese supus după încercarea de sănaj de la Liverpool.

Oricît de apropiatii îi erau cel din anturajul său, nimic nu avea curajul să discute direct cu Brian acest aspect. Tot Peter Brown a fost cel care întroduse dimineață, cînd Brian nu reușea să se dezmetească după droguri și somnifere, deși trebuia să dea un interviu la studiourile WNEW, i-a urlat pur și simplu în față adevărul. Cu toată starea sa Brian a reușit să facă față situației, iar la întrebarea disc-jockey-ului Murray Thok „Ce va fi cu Beatles-ii?”, răspunsul lui Brian a fost coerent și elovent. „Probabil că vor mai concerta împreună, dar vor avea altă concepție despre muzică. Acum fac lucruri grozave în studio”. Pe măsură ce interviul continua, cuvințele lui Brian devineau din ce în ce maiclare, convingerea sa în viitorul Beatles-ilor mai puternică.

Despre incidentul din acea dimineață nu s-a mai suflat un cuvînt. De la New York, au plecat la Acapulco și Mexico City, unde au rămas trei săptămîni. Brian s-a reîntors apoi la New York, iar Peter Brown la Londra ca să perfecteze actele de cumpărare a nouului domeniu de la țară din Kingsley Hill — Sussex al lui Brian, unde avea de gînd să se retraga.

Traducere și adaptare
GABRIELA SEICARU

„solo” al lui Michael și producțile sale anterioare nu pot exista disensiuni fundamentale. Quincy va pregăti o superproduție pe genericul căreia vor figura Paul McCartney („Girlfriend”), Stevie Wonder („I Can't Help It”), și maestrul basului, Louis Johnson. Un fel de „Pe ariple vîntului”, al pop-rock-ului, care durează 42 min. 38 sec.

In aprilie '79, cînd pregătirea albumului îi ocupa noptile și zilele, Quincy Jones ajunge la concluzia că „piesele grele” ale discului trebuie contrabalanse de talente. Din acest motiv îl contactează pe Rod Temperton, un tînăr negru, organist în cadrul formației Heatwave, pe care puseșe ochii încă din 1977, grăie piesei „Boogie Nights”. Temperton povesteste: „Quincy m-a sunat și m-a întrebat dacă nu cumva am o piesă pentru Michael. I-am spus că nu, pentru că tocmai pregăteam cel de-al treilea album „Heatwave”! În final, bătrînul mi-a smuls promisiunea unei piese...”.

Quincy va plăti pentru Temperton un bilet de avion (first-

class) cu destinația Los Angeles. Rod Temperton nu va părăsi marea metropole californiană decît după ce va scrie trei melodii pentru albumul în pregătire: „Rock With You”, „Burn This Disco Out” și „Off The Wall”.

Albumul „Off The Wall” a consințit asocierea lui Michael cu Quincy, două personaje care se admirau reciproc. Ce l-a impiedicat pe Michael să-si producă singur albumul? Greu de răspuns!

Un alt aspect al acestei legături poate fi și statutul celor doi, vechi „membră” ai show-business-ului american. Întrind adînc în amintirile sale, Michael afirmă că l-ar fi întîlnit prima oară pe Quincy Jones acasă la Sammy Davis Jr., pe cind el avea doar 10 ani... Quincy își amintește de o întîlnire cu miciul cintăret, la o recepție de gală în onoarea lui Cassius Clay (alias Muhammad Ali)... Iată ce declară Michael unui ziarist de la „Melody Maker”: „Într-o zi l-am sunat pe Quincy și l-am rugat să-mi recomande pe cineva în stare să-mi producă albumul. I-am spus că vreau un tip care să-mi asigure libertate în exprimare și care să fie în același timp un muzician desăvîr-

sit. Quincy mi-a răspuns: Bine! De ce nu îți-ă produc chiar eu discul?...”.

Primul single extras de pe albumul „Off The Wall” va intra în top-ul american pe locul 87. Ascensiunea va fi lentă. După două săptămîni va fi pe locul 73. Brusc pînă începe să urce cu o rapiditate fantastică. Timp de 11 săptămîni, „Don't Stop Till You Get Enough” va fi „number one across the nation”.

Intervievat de Dick Clark, vesnicul adolescent al televiziunii americane, Michael povestea cum a compus piesa: „Am scris „Don't Stop Till You Get Enough” acasă la mine. E o melodie care vorbește despre forță iubirii, despre puterea ei. Cintam și la un moment dat totul mi-s-a părut destul de legat... Am intrat în micul nostru studio și l-am arătat lui Randy ce trebula să cînte la pian. Am programat apoi percuția și în aceeași seară l-am cintat piesa lui Quincy. A rămas mut”.

(va urma)

Traducere și adaptare
COSTIN MANOLIU
NELU CONSTANTINESCU

MICHAEL JACKSON

De la întoarcerea sa în Statele Unite, Quincy Jones lucease cu Sidney Lumet, realizînd coloana sonoră pentru multe filme prestigioase: „Cu singe rece”, „Bob, Carole, Ted și Alice”, „The Anderson Tapes”, „În arsita noptii”. Numărăți ziaristi au încercat să creioneze portretul moral al acestui american genial, al cărui renume aminteste de Miles Davis, un alt mare titan al muzicii negre americane.

De ce s-a asociat Michael Jackson cu Quincy Jones? Cu siguranță pentru a nu amesteca propria sa afacere cu cea a unui grup care avea un public foarte sensibil. De asemenea, producțile lui Jones se dovezînd strălucite, fie că fusese vorba de producție sale albume sau de colaborări cu Aretha Franklin, frații Johnston sau grupul Rufus.

Pentru „Off The Wall”, Quincy își va lua toate măsurile de precauție. El e un mercenar al binelui, așa că între primul

REMEMBER THE TIME

Do you remember when we fell in love
We were so young and innocent then
Do you remember how it all began
It just seemed like heaven
So why did it end?
Do you remember back in the fall
We'd be together all day long
Do you remember us holding hands
In each other's eyes we'd stare (tell me)
Do you remember the time
When we fell in love
Do you remember the time when we first met
Do you remember the time when we fell in love
Do you remember the time
Do you remember how we used to talk
(ya know)
We'd stay on the phone at night till dawn
Do you remember all the things we said like
I love you so, I'll never let you go
Do you remember back in the spring
Every morning birds would sing
Do you remember special times
They'll just go on and on in the back
of my mind

Do you remember the time when we fell in love
Do you remember the time the time when
we first met girl

Do you remember the time when we fell in love
Those sweet memories will always be dear
to me and girl no matter what was said
I will never forget what me had now baby
Do you remember the time when we fell in love
Do you remember the time when we first met
Do you remember the time when we fell in love

Do you remember the time
Remember the time ooh
Remember the times
Do you remember girl
Remember the times
On the phone you and me remember the times
Till dawn two or three what about us girl
Remember the times do you, do you, do you,
do you
Remember the times in the park, on the beach
Remember the times you and me in Spain
Remember the times what about, what about...
Remember the times ooh.. in the park
Remember the times after dark... do you,
do you, do you
Remember the times
do you, do you, do you, do you
Remember the times yeah yeah

U2—de la revoluție la revelație (II)

„A Day Without Me” / „Things To Make And Do” (Island WIP 6630) aug. 1980. „Boy” (Island Album ILPS 9646/CID 110) oct. 1980. „I Will Follow” / „Boy / Girl” Live (Island WIP 6656) oct. 1980.

După un debut londonez nesemnificativ, în decembrie '79, U2 și-au petrecut o mare parte a primăverii și verii într-un turneu prin Anglia, marcat de nobile sporadice în presă. Aceste concerte, considerate niște evenimente ciudate și impresionante. În mare parte căpătaseră această caracterizare datorită comportamentului scenic al lui Bono, ale cărui mișcări lindeau să dramatizeze cîntecele, iar în contextul show-ului îl transformau într-un nou tip de ritual.

Cu toate acestea, a mai trebuit să treacă ceva timp pînă ce grupul să capete un carecare control asupra pleiei de single-uri. Deși avea un ritm de swing vesel și o partitură de chitară puternică, „A Day Without Me” era un cîntec despre sinucidere, care nu putea constitui o recomandare bună pentru discul ce urma să apară.

„Boy”, înregistrat cu Steve Lillywhite în studiourile Windmill, din Dublin, a reprezentat momentul în care vîtorul stil U2 s-a conturat cel mai clar. Pe copertă apără fotografia unui puști care a produs o avalanșă de controverse; au existat chiar vagi aluzii la homosexualitate și pedofilia.

Membrii trupei au fost socați de-a dreptul și au explicat că fotografia trebuia să reprezinte conținutul discului, care se referă la înaintarea în vîrstă, tentații, trezirea instincelor sexuale, moarte, alterarea proceselor mintale și renăștere.

Incepînd cu intrarea explozivă a chitării cu care se deschide single-ul „I Will Follow” (un cîntec cloicotind de durerea pierderii cuiva drag — mama lui Bono, care murise cu cîțiva ani înainte) și terminând cu ultimele acorduri din „Shadows And Tali Trees”, acesta era un document cuprinzînd toate temerile, aspirațiile și vitalitatea a patru tineri în pragul maturității.

Luate separat, cîntecele aveau multe puncte slabe, dar ca întreg, „Boy” se ridică pînă aproape de nivelul marilor valori ale momentului. El este frică unul dintre albumele de debut cu succes răsunător, mustind de idei noi, prospete, optimism și abilitatea de a fi răsturnat stilul clasic produs de combinația chitară-bass-tobe.

„Fire” / „J Swallow” (Island WIP 6679) — EP conținînd „11 O’Clock Tick Tock” / „The Ocean” live. Dublu single conținînd „Cry” / „The Electric Co.” / „11 O’Clock Tick Tock” / „The Ocean” live. Iul. 1981.

Contractul cu Island nu le-a produs un cîștig foarte mare, dar le-a asigurat bani pentru turneu, mergînd pe ideea că numai prin repetate apariții live își vor cîpăta binemeritata popularitate.

Astfel au declansat procesul care va distruge multe din trupele din jurul lor, topindu-le în masa uniformă a „beat”-erilor din toată lumea.

După ce au epulzat cluburile londoneze, au sustinut un triumfant concert la The Lyceum în februarie 1981. Mai tîrziu, aveau să-si facă o surorâzatoare apariție la Greenbelt Christian Festival, o aventură rare în lumea evanghelismului public.

America li va urca cu o treaptă mai sus și într-un scurt turneu prin cluburile Coastei de Est vor putea dezvolta un anumit tip de relații cu publicul lor, pe care mai tîrziu îl îmuzine, bodyguards și cîțelalte îngădări specifice vîții de star le vor face imposibile.

După concerte făcute cunoaștină cu oameni pe care îi invitau la ei acasă. În fiecare noapte dormeau cîte 13, 14 în camerele noastre”, își va aminti Bono cîțiva ani mai tîrziu.

Înregistrat în timpul unei pauze în turneul prin Statele Unite, la Island's Nassau Complex, „Fire” dă impresia că erau în primejdia de a se lăsa mult prea amețită de succes, părind că nici o grija nu se poate străcura în muzica și viața lor.

„October” (Island Album ILPS 9680 / CID 111) oct. 1981. „Gloria” / „I Will Follow” Live (Island WIP 6733) oct. 1981.

După un spectacol din turneu cu Boy, Bono a declarat: „Noi suntem un proiect pe termen lung, acum de-abia învățăm să ne folosim de ușenilele noastre. Cred că următorul album se va referi la luptă, eu nu văd viața ca pe un drum ușor; numai luptind pot să supraviețuiesc în music-business cînd ai doar 19 ani”.

Inregistrat în Dublin în vara lui '81, „October” a amplificat dilema creată de „Fire”. Avea un ritm sălbatic, violent și dădea impresia unei confuzii exacerbate și de un conflict întrupă între agnostic Adam Clayton și axa creștină — Bono, The Edge și Larry Mullen. Acesă din urmă se implicase să puternic într-o secție creștină locală, numită Shalom, și dea începînd să se întrebe dacă ar trebui sau nu să mai continue ca trupă.

Existau și semne de progres artistic — în balada „Tomorrow” (un recviem dedicat în același timp lui Iisus Cristos și mamei lui Bono), se foloseau instrumente tradiționale, iar seara de pedale a lui The Edge îl ajuta să creeze un sound nou și superior de chitară. Dar în mare parte „October” avea un sunet impenetrabil și claustrofobic.

„A Celebration” / „Trash Trampoline And The Party Girls” (Island WIP 6770) oct. 1982.

„October” i-a lăsat epulzati, într-o stare de disperare și la un pas de distrămare. Toti simteau că nu mai pot continua, dar McGuinness i-a convins, cu răbdare, de importanța continuării mai presus de luptă lor cu sine. Bono a găsit o explicație de-abla cîțiva ani mai tîrziu: „Eram indemnăti în două direcții opuse. Cred că totul se baza pe ideea de ego. Il citisem pe Watchman Nee, un mistic creștin chinez. Ideea lui era: „pînă ce sămînta nu va muri și nu va fi îngropată în pămînt, nu va da fruct”. Simteam o preaște care venea din partea camenilor din comunitatea spirituală în care ne aflam. În final, am realizat că totul nu era decît o porcărie imensă, că ceea ce propovăduiam acel oameni nu era decît negare și nici pe departe o resemnare benevolă. Era pură negație, iar asta nu e foarte departe de autotragelare și de ideea aceea îngrozitoare de „înțuire prin suferință”.

Publicul și fanii au salutat o-nestitatea discului și U2 s-au intors la viață de turneu. În ianuarie au cîntat în fața a 5 000 de oameni pe stadionul RDS din Dublin, fapt care le-a dat forță și incredere să înceapă un nou turneu de 3 luni în America.

Faima lor creștea rapid și peste tot erau cap de afiș.

„New Year’s Day” / „Treasure” (Island WIP 6848) — dublu ambalaj conținînd „Fire” / „I Threw A Brick Through A Window” / „A Day Without Me” (live) ian. 1981.

Primul hit în adevăratul sens al cuvintului, un single de Top Ten britanic, Bruno i-a intimpat pe noi fani: „Oamenii sunt deziluzionați de muzica de azi. Este că și cum cîțiva ani n-ai fi mîncat decît ciocolată și acum îl se face greață numai cînd te gîndești la ea”.

„New Year’s Day” anunță un nou început. O chemare inspirată de dezvoltarea mișcării poloneze Solidaritatea, cu claritate și maturitate, îngăduind muzicii să respire din nou și confirmînd speranțele întreziare pe „Boy”.

„War” (Island LPs 9733/CID 112) martie 1983

„Two Hearts Beat As One” / „Endless Deep” (Islands IS 109) martie 1983

„Two Hearts Beat As One” / „New Year’s Day” / „Two Hearts Beat As One” (US Remix) (Island EP 121S 109 Double Pack ISD 109)

Albumul „War” arată că va trebui să mai treacă ceva timp pînă ce U2 vor exploata filonul din „New Year’s Day”.

Puștiul cu ochii mari care pozase pentru „Boy” o va face din nou, dar de data astă cu ochii arzind, cu buzele crăpate, cu o figură concentrată în aşteptare. Acum îl arătau colții, Bono avea chiar o motivație pentru disc: „War” a fost cîntul de ordinul anului (1982); orîndu-te uitai era război — în America de Sud, Beirut, Falkland. Cred că se potrivește cu perioada sa. Muzica poate însemna mai mult. Ea are posibilități uriașe. Muzica mă schimbă pe mine. Și are posibilitatea de a schimba o întreagă generație. Gindît-vă la ce se-a întîmplat cu Vietnamul. Muzica a schimbat atitudinea față de război a unei generații întregi”.

Piesa de debut a discului „Sunday, Bloody Sunday” definește stilul acestuia. Titlul ei este un slogan cu implicații adînci în istoria Irlandei. El se referă la două incidente în care trupele britanice au deschis focul și au ucis civili irlandezi. Amintirea acestor evenimente a alimentat în mare măsură luptele armate în Irlanda de Nord. U2 au incercat să transforme această amintire într-un slogan al pacii. „Cu „Boy” și „October” am dat gres pentru că erau mult prea abstracte. Așa incit cu „War” m-am decis să schimb stilul. Mi-am dat seama că pînă acum am creat impresia că a rătâm acuzator cu degetul spre

unii sau alții, iar noi nu am arătat niciodată decît spre noi însine. Vocea este cam nervoasă pentru că n-am realizat la ce intensitate cîntam.”

„Under The Blood Red Sky” (Island Live Mini-album INA 3/CID 113) nov. 1983.

„Under The Blood Red Sky” (Virgin Vision VVD 045)

Unul dintre critici care nu-i agreeau pe U2 le-a prezis acestora în primii lor ani de existență: „Își vor pierde subtilitatea, vor învăță să folosească efectele... Intr-o bună zi vor aborda un stil grandios și cu succes asigurat”. Aceasta este perioada în care previziunea să-adeverit parțial. Succesul pe care-l cîntau nu a întîrziat să se arate, profitul material de asemenea: „War” a intrat în topul britanic direct pe locul 1 și a cîpărat discul de aur în America. În august după 5 luni de turneu prin Anglia și America, cîntau în fața a 25 000 de oameni în parcul Phoenix din Dublin.

Era epoca steagului alb fluturat simbolic și îninmat publicul în timpul lui „Sunday, Bloody Sunday”. Deveniseră invincibili.

Albumul live nu s-a dovedit a fi un document real al unui show U2 și conține fragmente din concerte din Boston, Germania și Dublin. Au fost acuzați că au intentionat să „spargă” piața secolului discul la un preț foarte mic. Este cert însă că au reușit să „spargă” pe cea de bootleg-uri U2.

S-a spus la un moment dat că Paul McGuiness ar fi dorit să pătrundă împreună cu ei și în planul vizual al „show-biz-ului”. Vizitînd stadionul Red Rocks a găsit modalitatea cea mai bună de a pune în lumină spectaculosul show al formației.

Filmările facute acolo au fost difuzate la emisiunea Midsummer Night Tube Special și au accentuat imaginea de răzbunici mesianici a celor de la U2 și au existat momente în timpul show-ului care l-au lăsat pe McGuiness cu ochii în lacrimi. Deși cu cîteva zile înainte spiritul de contradicție al lui Bono îl făcuse aproape să plingă de furie, „Cred că am mers prea departe”, a admis solistul „și m-am transformat într-un nebun încăpăținat. M-am urcat pe prea sus și am căzut de-acolo. Dar cel de sus nu eram eu, era alt om, pentru că mie de obicei mi-e frică de înăltimi”.

Succesul lui U2 a dat naștere unei întregi generații de inițiatori care le copiau „ultimoile apariții”.

Dar formația lăsase în spate tot ce trecește și acum încercă să se obisnuiască cu statul de vedete, învățând să se strecoare printre provocările și cursele întinse de unii și de alții, pentru a-și opri din goana lor către succes.

Deshăfătă la carieră și rămasă, contrar tuturor așteptărilor, în Irlandă. Păuzele dintre turnee petrecute cu soțile și familiile le-au dat liniste necesară pentru odihnă și pregătirea următoarelor misiuni.

Bono: „Imi place să trăiesc aici, imi place să cînt aici, să

inregistrez. Deja foarte multe grupuri au părăsit această țară. Eu n-o voi face și ambiția mea este să împing U2 pînă la limită — să fac cu el cea mai agresivă și în același timp cea mai sensibilă muzică din cîte s-au scris vreodată. M-am trezit într-o dimineață, acum cîteva luni și mi-am adus aminte că sunt irlandez, iar acest lucru va avea un mare impact asupra muzicii”.

In 1984 McGuiness a renegociat contractul cu Island, care le va da de data aceasta totală libertate artistică și remuneratii fără precedent în istoria firmei.

Astfel, la 24 de ani, cei patru irlandezi devin directorii unei megacorporații cu baza în studiourile Windmill Lane unde începuseră cariera.

Prin urmare a fost, bineînteles, crearea unei case de discuri proprii care a primit numele de Mother Records.

In august 1984 Bono a făcut cunoștință și s-a împrietenit cu multe personalități muzicale.

Lui i-a venit un interviu pentru revista Hat Press, a cunoscut un călăret și apocalipsul lui numit Bob Dylan.

Bono: „Ti-a spus cineva în ultimii cinci ani că ceea ce faci nu e de calitate?”

Bob: „O, asta” aud în fiecare zi!“

Mai tîrziu, Bono îl se va alătura lui Bob pe scenă pentru a cînta „Blowin In The Wind” în fața a 40 000 de oameni la Dublin's Slane Castle, fără să stie cuvintele. Dylan era un om care trăia în umbra proprietății sale, împreună cu ochii mari care a fost repetat de desemnat să fie un purtător al flăcării artistice, păzind tot ce era nobil și drept pentru noua generație rock'n roll.

Rușinat de lipsa sa de cultură muzicală, Bono a inceput să se intereseze de rădăcinile muzicii sale, ayîd de informații de orice fel.

„Pride (In The Name Of Love)” / „Boomerang” (Island Single IS 202)

„Pride” / „Boomerang” / „Boomerang 2” / „4th Of July” (Island 12-inch 12 IS 202) sept. 1984

„The Unforgettable Fire” (Island album U 225/CID 26) octombrie 1984. „The Unforgettable Fire” / „A Sort Of Homecoming” (Live — Island Single IS 220) „The Unforgettable Fire” / „Three Sunrises” / „Love Comes Tumbling” (Island 12-inch 12IS-220) „The Unforgettable Fire” / „A Sort Of Homecoming” (Live) / „Love Comes Tumbling” / „Sixty Seconds In Kingdom Come” (Double Pack ISD 220) apr. 1985.

„Wild Awake In America” (US Island Mini Album US Island 902.9) mai 1985 / lansare UK CD / Island CIDU 22 oct. 1987

„The Unforgettable Fire” (Island Video IVA 021) oct. 1988 / refăcută de Polygram Video (082 974-3) 1991

Traducere și adaptare după „Record Hunter” ANCA LUPEŞ

(Va urma)

CLASAMENTE

P.R.&S

SOLISTE POP/ROCK

- Mariah Carey
- Whitney Houston
- Paula Abdul
- Madonna
- Sandra
- Dana Dawson
- Tina Turner
- Kylie Minogue
- Janet Jackson și Amy Grant
- Cher

Au primit 51 de soliste. Punctaj foarte apropiat de locul 10 au obținut: Kim Appleby, Gloria Estefan, Patricia Kaas, Sheena Easton, Lisa Stansfield, Sinéad O'Connor, Crystal Waters și Cathy Dennis.

SOLISTI POP/ROCK

- Michael Bolton
- Rod Stewart
- Bryan Adams
- Michael Jackson
- Timmy T și George Michael
- Phil Collins
- Hanmer și Vanilla Ice
- Cris Rea
- Elton John
- Prince

65 de solisti, printre care și cinea de la trupele rock (Alice Cooper, Freddie Mercury, Sebastian Bach, s.a.) au primit voturi care astfel s-au dispersat. Urmează în ordine: Jason Donovan, Thomas Anders, Eros Ramazzotti, Boy George, Richard Marx, Paul Young, Sting, Dr. Alban, John Bon Jovi, Stevie B.

GRUPURI POP

- Roxette
- Depèche Mode
- Pet Shop Boys
- New Kids On The Block
- Blue System și UB40
- C&C Music Factory
- Color Me Badd
- The KLF
- Bee Gees și Enigma
- Salt N'Pepe

62 de nume pe listele acestei categorii unde s-au stocurăt și voturi pentru Scorpions, Genesis, Queen pe care le-am "mutat" la locul lor. Partea superioară a topului este foarte omogenă totuși. Urmează în ordine: Snap, A-ha, O.M.D., Bad Boys Blue, Twenty 4 Seven, Simply Red, London Beat, Gipsy Kings, Technotronic, Bros și Electronic. Figurează aici grupuri rap, hip-hop, tehnopop, dance, funk, house, s.a. la un loc.

GRUPURI HARD & HEAVY ROCK

- Scorpions
- Metallica
- AC/DC
- Skid Row
- Guns N'Roses
- Queen
- Extreme și REM
- Dire Straits
- Sepultura
- Alice Cooper

53 de nume printre care multe din zona thrash, speed sau death (cu puncte destul de puține). Unii au uitat că ne referim la prestațiile din 1991. Urmează: Queensryche, Foreigner, Van Halen, Anthrax, Testament, Iron Maiden, U2, Europe, Mötley Crue, Judas Priest și Genesis.

GRUPURI THRASH, SPEED, DEATH (FACULTATIV)

- Sepultura
- Kreator
- Annihilator și Slayer
- Megadeth
- Metal Church
- Overkill
- Venom
- Napalm Death
- Sacred Reich
- Sodom

O emisiune care să definească mai clar genul prin audii, discografii, componente, se impune. Nu-i destul să scriem despre trupele de aici.

CEA MAI SEXY INTERPRETA

- Madonna
- Mariah Carey
- Kylie Minogue
- Paula Abdul
- Sabrina

Urmează: Samantha Fox, Whitney Houston, Lita Ford, Janet Jackson, Sheena Easton, Doro.

CEA MAI SEXY INTERPRET

- George Michael
- Sebastian Bach
- John Bon Jovi
- Michael Bolton
- Michael Jackson

Urmează: Jordan Knight, Joey Tempest, Thomas Anders, Bryan Adams, Prince, Vanilla Ice, David Hasselhoff. În total 43 de solisti pop/rock printre care cu un vot figurează și Boy George!

MELODIA ANULUI - POP/RAP/ DISCO/HOUSE

- One More Try - Timmy T.
- Romantic World - Dana Dawson
- Rhythm Of My Heart - Rod Stewart
- Joyride - Roxette
- Emotions - Mariah Carey
- Because I Love You - Stevie B.
- Love Is A Wonderful Thing - Michael Bolton
- Rush Rush - Paula Abdul
- Sadness - Enigma
- Happiest Girl - Depèche Mode
- Gonna Make You Sweat - C&C Music Factory

Au primit voturi 91 de melodii. S-au situat în apropierea podiumului (de 10 locuri): Black Or White - Michael Jackson (a apărut în final de an), Ice Ice Baby - Vanilla Ice, My Name Is Not Susan - Whitney Houston, I've Been Thinking About You - Londonbeat, Love To Hate You - Erasure, Missing You Now - Michael Bolton, I Wanna Sex You Up - Color Me Badd, Testamente D'Amelia - Blue System, No Coke - Dr. Alban, Bow Down Mister - Jesus Loves You (Boy George), Fading Like A Flower - Roxette, Secret Love - Bee Gees. Celealte titluri au beneficiat de 2-10 voturi. Ați fost cam indeciți la această categorie!

53 de nume printre care multe din zona thrash, speed sau death (cu puncte destul de puține). Unii au uitat că ne referim la prestațiile din 1991. Urmează: Queensryche, Foreigner, Van Halen, Anthrax, Testament, Iron Maiden, U2, Europe, Mötley Crue, Judas Priest și Genesis.

MELODIA ANULUI HARD & HEAVY

- Wind Of Change - Scorpions
- (Everything I Do) I Do It For You - Bryan Adams
- More Than Words - Extreme
- You Could Be Mine - Guns N'Roses
- Loosing My Religion - REM
- Hey Stoopid - Alice Cooper
- Send Me An Angel - Scorpions
- Thunderstruck - AC/DC
- Innuendo - Queen
- Money Talks - AC/DC

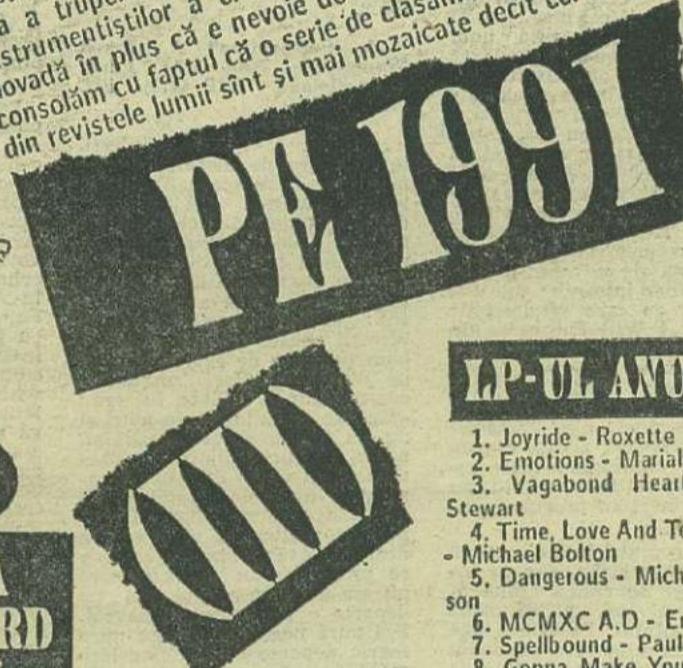
82 de melodii votate. Urmează în ordine: I'll Fight For You - Foreigner, Arise - Sepultura, Are You Ready - AC/DC, Something To Believe In - Poison, Pound Cake - Van Halen, Monkey Business - Skid Row, Don't Cry - Guns N'Roses, Slave To The Grind - Skid Row, The Show Must Go On - Queen, Silent Lucidity - Queensryche, Shiny Happy People - REM, Learning To Fly - Tom Petty & The Heartbreakers.

NEWCOMERS- POP (DEBUTURD)

- Color Me Badd
- Timmy T și Dana Dawson
- Crystal Waters
- Seal
- Chesney Hawkes

Urmează: Daniil Minogue, Marcy Mark & The Funky Bunch, C&C Music Factory, The Simsons, Army Of Lovers, Chris Isaak.

Comentariile la primiele două părți au și început să săsească. La așteptăm în continuare. Sectia strâină prezintă de la bun început un defect unde și dificultățile de calcul și ordonare. N-am prevăzut o categorie separată pentru soliștii pop. N-am produs din acest motiv Bryan Adams (desi e om al rock-ului) apărând alături de Rod Stewart. Michael Jackson, s.a. Vom numi categoria soliștilor "melodiile anului" și să depășim confuzii din cauza opiniei fiecăruia dar sperăm să seamă impasul (cu timpul). Categoriile facultative, mai cu seamă a instrumentișilor thrash, speed, death precum și cea a cea a trupelor a crea multe probleme topiștilor. Dovadă în plus că e nevoie de mai multă informație. Consolăm cu faptul că o serie de clasamente de preferințe din revistele lumii sunt și mai mozaicate decât cel de față.

LP-UL ANULUI

- Joyride - Roxette
- Emotions - Mariah Carey
- Vagabond Heart - Rod Stewart
- Time, Love And Tenderness - Michael Bolton
- Dangerous - Michael Jackson
- MCMXC A.D. - Enigma
- Spellbound - Paula Abdul
- Gonna Make You Sweat - C&C Music Factory
- Labour Of Love - UB40
- Diamonds & Pearls - Prince & The N.P.G.

Urmează: Este Mundo - Gipsy Kings, High Civilisation - Bee Gees, Color Me Badd - C.M.B., I'm Your Baby Tonight - Whitney Houston, The White Room - The KLF, Greatest Hits - Eurythmics, Love Hurts - Cher, The Soul Cages - Sting, Auberge - Chris Rea. 65 de albume au primit voturi.

NEWCOMERS- ROCK

- Extreme
- Firehouse
- Pantera
- Tyketto
- Nelson

Urmează multe nume care s-au lansat cu ani în urmă. Totuși: Trixter, The Black Crowes, Cacophony, Electric Boys, Steelheart.

EVENIMENTUL ANULUI

- Dispariția lui Freddie Mercury
- Monsters Of Rock (Metallica, AC/DC, Motley Crue, Queensryche)
- Rock In Rio
- Revenirea Dire Straits
- Sanremo '91

DECEPȚIILE ANULUI

- Hammer
- Vanilla Ice
- Madonna
- Prince
- Milli Vanilli

67 de nume și evenimente au primit voturi la această categorie. Moartea lui Freddie Mercury apare și aici. Urmează: Jason Donovan, Jennifer Rush, Bros, Snap, Paula Abdul, Sinéad O'Connor, Boney M la București, N.K.O.T.B.

LP-UL ANULUI/ROCK

- Metallica - Metallica
- Crazy World - Scorpions
- Use Your Illusion I/II - Guns N'Roses
- Innuendo - Queen
- The Razor's Edge - AC/DC
- Slave To The Grind - Skid Row

Trash - Alice Cooper

Waking Up The Neighbours - Bryan Adams

Decade Of Decadence - Motley Crue

Pornographitti - Extremé

Out Of Time - REM

Urmează: Prisoners In Paradise - Europe, On Every Street - Dire Straits, F.U.C.K. - Van Halen, Arise - Sepultura, Greatest Hits II - Queen, Decade Of Aggression - Slayer. În multe scrisori titlurile de LP sunt confundate cu cele ale unor melodii.

Rămînem datori cu cîteva categorii facultative, cu voturi mai puține: instrumentiștii anului, video-clipul anului, personalitatea anului, precum și cele referitoare la film și sport. Ne vom achita data viitoare. După aceea urmează COMENTARIILE.

JAZZ

DICTIONAR INCOMPLET DE JAZZ (I)

Incepind cu acest număr intenționăm să facem cunoscute, pentru fanii prezenți și viitori ai genului, semnificațiile unor termeni curenți din lexicul jazz-ului. Astfel, diversele incluziuni ale unor asemenea termeni în materialele scrise despre jazz — cronică, portrete, eseuri — inclusiv cele cuprinse în această pagină — nu vor mai avea nevoie de fiecare dată de explicații amănunte...

Le ordonăm alfabetic, alegeră totodată noțiunile cele mai importante — de aici titlul „Dicționar... incomplet de jazz”!

afro-cuban — specie a jazz-ului practicat la New York începând din anul 1945, ce constă din asimilarea în practica muzicală a unor influente ritmice și a unui instrumentar imprimată din muzica de dans cubaneză — și într-un sens mai larg, latino-americană. Celebrul trompetist Dizzy Gillespie, unul dintre inițiatorii jazz-ului modern be bop, și-a îmbogățit secția ritmică a orchestrei sale alcătuită în 1945 cu instrumente cubaneze (bongos-uri, tobe conga, maracasuri, claves) apelând la cooperarea unui faimos percusionist însular pe numele său Chano Pozo; este vorba totodată și despre adoptarea unor ritmuri de dans specifice: mambo, rumba, conga. Drept exemple concrete se poate vorbi despre piese notoriile pe discuri ale celei de a doua părți a anilor '40 în interpretarea orchestrei Dizzy Gillespie („Cubana be, Cubana bop”, „Manteca”). Putem detecta în această intenție a lui Gillespie o posibilitate de a confihi un plus de vitalitate și accesibilitate nouului stil be bop din acel an, stil dificil, non-conformist pe care trompetistul să-a străduit — și a reușit să-l impună, împreună cu Charlie Parker. După acest model, și alte orchestre, precum Duke Ellington, Count Basie au folosit ritmuri afro-cubane, poliritmia izvorată din această mixtură influențind sensibil maniera de execuție a bateriștilor de jazz. Ritmurile afro-cubane se folosesc azi în totă lumea.

after hours — termen definind întâlnirile între muzicienii cu sau fără prezența fanilor de jazz, adesea în cluburi, seara, noaptea, cîndcădă pînă în zorii zilei. „După orele de serviciu”, după sustinerea unor recitaluri, concerte, prezențe în festivaluri, în afara restricțiilor contractuale și a concentrării presupuse de evoluția propriu-zisă în cadrul scenic al sălii de spectacol, muzicienii din formații diferite, din orașe, țări și uneori continente diferite se bucură să fie și să cînte împreună de plăcere lor, într-un ambient destins, confortabil. Sunt interprete teme-standard, adică ale unui repertoriu de circulație internațională cunoscute de toți, se improvizează liber, cu feeling deosebit, cu totală participare afectivă. Sinonime ale denumirii „after hours” sunt „jam session”, „barbecue”.

all stars — cînd o informație cuprinde în majoritate ori totalitate personalități interpretative (la rînd lor, leaderi de grupuri), ea poate primi denumirea de „all stars” — „toți sînt vedete, sint stele”. De cele mai multe ori, asemenea grupuri se reunesc pentru un timp limitat, pentru anumite prilejuri — dar ele pot dura și ani de-a rîndul. Exemple: „Louis Armstrong And His All Stars”, „The Romanian All Stars” (care a apărut în concertul „Jazz Alive” nr. 4 de luni, 24 februarie 1992) etc.

alto — termen folosit curent pentru **saxofonul-alto**, al treilea în familia saxofonelor, după **saxofonul-soprano** și **saxofonul-sopran**. Fiind unul dintre cele mai uzitate instrumente ale jazz-ului, numele său se abreviază adesea în vorbire prin „alto” pur și simplu iar în specificarea, pe copertile discurilor, a acestui instrument în dreptul interpretului respectiv se notează prescurtat cu „as” (alto-saxophone).

FLORIAN LUNGU

Atunci, în decembrie 1991, cînd am convenit cu boss-ul Andrei Partoș să realizăm o pagină de jazz la această populară și valoroasă revistă muzicală, nu ne-am imaginat căruia public ne adresăm și ce responsabilitate ne luăm. Pur și simplu, am scris: „Intr-un fel ne-am adresat același public obisnuit al emisiunilor noastre de la Radio și Televiziune, celor care frecventea să salile de concerte și festivaluri.

Ne-ai cîti oare aceștia? Intre timp, am parcurs și noi, realizatorii acestei pagini, celelalte materiale ale revistei. Am incercat să ne cunoaștem și colegii, dar mai ales cîtorii. Astfel, am aflat media de vîrstă a cîtorilor, medie care se află, se pare, undeva sub 20 de ani. Nu? Dacă ne aducem bine aminte, la aceeași vîrstă am avut și noi primele contacte cu muzica pop. Pînă mai tîrziu, foarte vag pe la 20 de ani, mai pronunțat pe la 22-23 (prin anii III-IV de studenție), am inceput să cochetăm cu o... dominoară mai matură și

mai drăguță (cu mai mult sex-appeal...) — jazzul, gen care pentru noi, cel puțin, era parcă alicvara...

Cum a evoluat fiecare dintre subsemnatii spre acest gen.., muzical, fără a le uita sau neglijă pe cîtorii, ar putea constitui, desigur, subiectul unui adevărat

rate decadente. (Decadent era inclusiv consumul de Pepsi-Cola ori de jazz...). Tocmai de aceea, unii dintre cei mai valorosi muzicieni de jazz ai acestei țări, E. Ciceu, J. Körössy, Colan, Moltopol, Wertheimer, Beretzy, Werner, M. Stan, R. Goldiș, Stefan Berindei și mulți

goi, trebuie să facem tot posibilul ca aceste valori ale noastre să fie cunoscute și apreciate în primul rînd aici, să-și poată manifesta pasiunea și talentul în țară, să poată trăi efectiv de pe urma acestor munci artistice.

Acesta este și motivul pentru care în materialele

S.U.A., Europa, America de Sud sau Japonia (aria lor geografică este aici extrem de întinsă, universală), vom încerca să vî-i prezintăm în coloanele acestei pagini.

Desigur, poate ne repetăm, totă această lectură, documentară, e necesar să fie completată cu emisiunile Radii și TV, cu audierea unor concerte și festivaluri, cu audierea discurilor, putine, cite sint prin magazine, în biblioteci sau colecții particolare.

Așadar, suntem convinși că veți înțelege și apreciau bucurile noastre intenții, veți accepta solicitarea noastră de a colabora pentru a vă cunoaște gusturile și preferințele muzicale, impresiile despre jazz și pagina noastră. Subiectele, maniera de a fi abordate, vor depinde și de reacția, de corespondența voastră. Vom inaugura poate chiar și o rubrică în care să răspundem la întrebările voastre despre jazz.

Cel puțin, de la acest număr, consideră că suntem prietenii voștri.

ALEX. ȘIPA
and The Jazz Promoters

WE WANT MILES (IV)

Perioada „Capitol”

„Putem spune, fără a exagera, că nici un muzician, în toată istoria jazz-ului, nu a cintat „solitudinea” într-un mod atât de patrunzător precum a făcut-o MILES DAVIS” — spunea criticul englez Michael James într-un citat introdus de J. E. Berendt în capitolul Miles Davis din carteaua sa „JAZZ-UL — DE LA ORIGINI PINA IN PREZENT”. Printre o simplă analiză putem desprinde două elemente din acest inceput de articol: primul este faptul că Miles Davis constituie o zonă în sine din orice carte de jazz, al doilea relevind gradul de puternică personalitate în spațiul expresiei muzicale. După cum s-a observat în articolul precedent, Miles a avut mare sănătate de a debuta practic în compania marilor exploratori de nou, creatorilor limbajului modern din jazz (stilul „bebop”): Charlie Parker și Dizzy Gillespie. Așa că la început prin a fi un „bopper”. Dar la sfîrșitul anului 1948 își formează o orchestră de zece muzicieni cu care se produce la „Royal Roost” un local de pe Broadway, la capătul străzii 54, rămasă astăzi un simbol al schimbărilor din lumea jazz-

„sound”-ul căutat... ca un „nor”, suspendat deasupra noastră” — spunea Gil Evans în 1963, tot el continuă: „Miles nu putea cinta precum Louis Armstrong, pentru că sonoritatea lui Armstrong nu corespunde deloc universului mental al lui Miles, care într-un fel a pornit de la zero. Nici unul din sistemele de expresie preexistente celui creat de Miles nu este atât de perfect, atât de contemporan.” Este într-adevăr eloventă destinațuirea lui Gil Evans, pentru a marca importanța în lumea noilor „blue” a acestui „Man With The Horn”. Continuăm să publicăm titlurile discurilor realizate de Miles Davis, în ordinea anilor de înregistrare, oprindu-ne la „Round About Midnight” care marchează o nouă etapă. Dar despre evoluția de „aur” în numărul viitor.

1. THE COMPLETE BIRTH OF THE COOL — 21. 01. 1949 — 9. 03. 1950) CAPITOL M11026
2. STRICTLY BE BOP — (1949) CAPITOL JAZZ CLASSICS — Vol. 13
3. MILES DAVIS / TADD Dameron Quintet — (1949) CBS 82100 IMS

ului practicat la New York. Contra obiceiurilor din celebre cluburi ale străzii 52, aici se formează o elită atât din partea consumatorilor cit și din cea a patronilor. Acest ROYAL ROOST va fi de fapt un model pentru viitorul club de renume mondial „BIRDLAND”. Dar să revenim în anul 1948. Aici la Royal Roost, Miles Davis își formează o nouă filozofie în compania unor nume ca Gil Evans, Gerry Mulligan, John Carisi, excelenți aranjori și care discutau noțiuni în sir, ajungind chiar la reale conflicte (pe tărâmul ideilor muzicale, bineînțele). Toate au sfîrșit prin decizia lui Miles, care enervat într-o seară, a spus: „La naiba cu atita vorbă, să cîntăm...”. Să astfel să înceapă scrierea unei pagini de neuitat. Titlu ei: Nașterea stilului „COOL” — „THE BIRTH OF THE COOL” — un stil în care Miles Davis, preocupat de maniera unor trom-

mari muzicieni se va concretiza într-o suiată de admirabile imprimate.

Referitor la această fecundă perioadă „Capitol” (1948-1950), putem spune că totul s-a născut în urma unor aranjamente orchestrale scrise de Gil Evans pentru Big Band-ul lui Claude Tornhill (din care facea parte și Lee Konitz). La 21 ianuarie 1949 Miles înregistrează o serie de piese la casa „Capitol”, în compania unora din muzicienii lui Tornhill, dar avind și nume noi în formă (este vorba asăadar de band-ul care evoluă la Royal Roost). Printre aceștia erau J. J. Johnson, Gerry Mulligan, John Lewis, Lee Konitz, Kai Winding, Al McKibbon. „La o primă vedere, această orchestră are o sonoritate ce reflectă întoarcerea la „inactivitate” muzicală, la „liniste”. Efortul tuturor muzicienilor era pus în slujba obținerii unui „zgomot” cit mai redus posibil pentru a obține

4. MILES DAVIS QUINTET — SEXTET — ALL STARS — (17. 01. 1951 — 19. 02. 1953) Prestige P 24054. Titlu L.P.-ului: DIG
5. METRONOME ALL STARS: ENTER THE COOL (1951) — CAPITOL / HISTORY OF JAZZ-Vol. 4
6. LEE KONITZ: THE NEW SOUNDS (1951) — Prestige
7. MILES DAVIS: vol. 1+2 (9. 05. 1952 — 6. 03. 1954), BLUE NOTE BLP 1501: 1502
8. COLLECTOR'S ITEMS (1953-1956) Prestige.
9. MILES DAVIS QUARTET-QUINTET-SEXTET: TUNE UP (15. 03. 1953 — 24. 12. 1954). Prestige P 24077 IMS
10. MILES DAVIS AND THE MODERN JAZZ GIANTS (24. 12. 1954 — 1956) Prestige 61158
11. MILES DAVIS: GREEN HAZE (7. 06. 1955). Prestige P24064 IMS

MIHAI GODOROJA

Cetitorule de pop, rock &... jazz

serial. Poate altă dată. Așa cum, important e că ne gîndim cu multă seriozitate la cei care se află la primul — primele contacte cu această muzică — grea? fistică? — disonanță? copleșitoare? — muzică, oricum, mai familiară, cu mai multe posibilități de a fi ascultată, cunoscută, acum, decât prin anii '60-'70 și cu și mai multe făjă de anii '50-'60. De ce? Pentru că imediat după al doilea război, comunismul ne-a obligat să păstrăm valorile autentice, valorile artei și culturii occidentale, universale, consideră-

rate decadente. (Decadent era inclusiv consumul de Pepsi-Cola ori de jazz...). Tocmai de aceea, unii dintre cei mai valorosi muzicieni de jazz ai acestei țări, E. Ciceu, J. Körössy, Colan, Moltopol, Wertheimer, Beretzy, Werner, M. Stan, R. Goldiș, Stefan Berindei și mulți

goi, trebuie să facem tot posibilul ca aceste valori ale noastre să fie cunoscute și apreciate în primul rînd aici, să-și poată manifesta pasiunea și talentul în țară, să poată trăi efectiv de pe urma acestor munci artistice.

Acesta este și motivul pentru care în materialele

Interviu cu: HAMMER

REP. Pe ultimul tău album, „Too Legit to Quit”, ai lucrat cu muzicieni „în carne și osse”, remunând la mixaje. A fost cumva reacția ta la acuzațiile care îl său adus că te-ai inspirat cam mult din creațiile altora?

HAMMER: În primul rînd nu-i chiar aşa de simplu să găsești mixajul potrivit, altfel, oricine ar putea încopii un hit. De astă dată am vrut însă să-mi demonstreze calitățile de producător și compozitor. Nu-mi pun problema dacă am realizat vreun hit — consider albumul în sine o bijuterie. Cine va asculta discul peste 10 ani, va exclama: „Mi-e cunoscută piesa asta!” și nu: „Nu-i asta piesă pe care a copiat-o după cultare...”

REP. În lumea rap-ului este aproape de bon-ton ca artiștii să se obstrucționeze reciproc, dar tu ai fost atacat mai dur decât oricare altul. Care-i motivul?

HAMMER: Foarte simplu: campionii trebuie să fie mereu în față — gindii-vă doar la Mike Tyson sau Eddie Murphy. Nu-va văzut cu ochi buni faptul că, într-un timp record, eu am vindut mai multe discuri decât oricare raper. Abii nu sunt atât de sensibili — în lumea negrilor însă, totul se acutiza. Sintem atât de obisnuiti să fim înținuți în umbra incit atunci cind unul dintre noi are succes, în loc să-l aplaudăm, îl lovim și noi sub centură.

REP. Care a fost cea mai dureroasă lovitură pe care ai primit-o?

HAMMER: Iesu spune în Biblie: „Am fost rănit în casa prietenilor mei”. Cele mai adinci râni mi le-au provocat prietenii. Primul album l-am făcut doar pentru plăcerea mea, dar cind s-a dovedit de succes, nu mi s-a mal arătat decât invidie și ură. Credeam că acești oameni vor să-să fie lor însăși de ajutor și tutuitor celor de culoare, nu să vindă cît mai multe discuri.

REP. Rap-ul n-a fost niciodată atât de apreciat, dar nici nu au existat atenei tabere adverse: gangster-rap pe de-o parte, afro-rap pe de altă parte. Ce părere ai despre gangster-rap, à la N.W.A.?

HAMMER: Există și gangster-raperi veritabili, care stiu despre ce vorbesc, care au avut de-a face în vreun fel sau altul cu probleme pe care le dezbat. Il pot accepta pe Eazy-E sau Ghetto-Boys, dar există și o sumedenie de farseuri, comercianți, care se orientează exclusiv în funcție de ce se cere. Cîntă despre asasinate, fără ca el să fi tinut măcar o pocnităre în mină... ce să mai vorbim despre o armă? Față de afro-rap am un sentiment de aversiune, pentru că li cunoște pe mulți din domeniul, care nu susțin decât: „Hei, cumpărați-mi discurile, pentru că eu vă spun: fiți negri și mindri de voi”.

REP. Nu spunea oare la fel și idolul tău, James Brown?

HAMMER: James Brown era sincer cind se adresa celor de-o

culăre cu el, dar mulți dintre afro-raperi nu sint decit niște palavragii. Nu contează doar ce susțin, ci și dacă tu însuți urmezi calea respectivă. Ce-ai făcut ei pentru negri? Absolut nimic! Uitați-vă la imposta — vedeti vreodată donație în scop caritabil sau pentru sprînj social?

REP. Crezi că Public Enemy se numără printre afro-raperii „cinstiți”?

HAMMER: Nu vreau să dau nume. Încerc să-i conving pe oamenii mei că trebuie să ne sprînjim între noi. Am vorbit cu unii dintre ei, în particular și le-am spus: „Să nu deschizi gura, dacă vrei să înșeli”.

REP. Care este exemplul pe care-l dai tu?

HAMMER: Am înființat „Help The Children Foundation” — peste 100 de negri sint implicați în această mișcare. Apoi am propulsat artiști, care într-un timp au devenit renumiți. Firma pe care o conduc împreună cu fratele meu, Louis, asigură impresarii pentru Heavy D & The Boyz, Troop, Ralph Tresvant și Doug E Fresh. M-am mai solicitat și altii — nu numai pentru că Hammer este un nume, dar el și tu ești în vreun să-i ajut pe oameni. În general, și mai ales pe oamenii mei. Nu-l suficient să declami: „Sint ministru că sint negru!” Încerc să fac din orașul meu un oraș pozitiv. Multumesc cerului că m-am născut în Oakland și că a trebuit să mă confrunt cu toate problemele sale, inclusiv cu experiența închisorii. Îar dacă astăzi sănătatea este doar bunăvoița lui Dumnezeu — și și pută ajunge traficant de droguri sau criminal, ca majoritatea prietenilor și cunoștinților mei de atunci. Mulți dintre actualii mei colaboratori au stat în pușcărie — în special din cauza drogurilor. De fapt, traficanții de droguri trebuie să facă orice ca să supraviețuască. Eu le ofer o a doua șansă. Societatea discută mult pe această temă, dar nu face nimic împotriva.

REP. Cum activează „Help The Children Foundation” și cum este finanțată?

HAMMER: Dacă o fetiță zace în spital și părinții nu au banii să plătească tratamentul — semnez un cec. Dacă un club de tineret are nevoie de bani — semnez un cec. Îar managerii noștri nu intocmesc bilanțuri conform carora, dintr-o donație de 10.000 de dolari, pentru cei care sunt destinații banii nu mai rămân decit vreo 1.000 de dolari.

REP. Se vorbește că te-ai lansat în afaceri cu cei de curse. Ai cîștigat ceva pînă acum?

HAMMER: Da, una dintre lepele mele pur-singe, Light Light, a cîștigat derby-ul „Kentucky Oaks” — pentru acest cal am plătit 1,2 milioane dolari și astăzi valorează circa 10 milioane. Mai am încă 10 armăsări.

REP. Te vorbește că el-ai lansat pe mulți din domeniul, care nu susțin decât: „Hei, cumpărați-mi discurile, pentru că eu vă spun: fiți negri și mindri de voi”.

REP. Nu spunea oare la fel și idolul tău, James Brown?

HAMMER: James Brown era sincer cind se adresa celor de-o

mai tipică pasiune pentru un raper...

HAMMER: La mine este o tradiție de familie. Si fratele meu, Louis, este pasionat de cal, iar tata participă de 20 de ani la parfuri. Atunci cind mă interesează ceva, îmi pun totă seriozitatea la bătaie. Am angajat cei mai buni specialisti în domeniul. După cum se vede, merită: în 6 luni, de cind am început afacerea, am cîștigat un derby.

REP. Crezi că Public Enemy se numără printre afro-raperi „cinstiți”?

HAMMER: Nu vreau să dau nume. Încerc să-i conving pe oamenii mei că trebuie să ne sprînjim între noi. Am vorbit cu unii dintre ei, în particular și le-am spus: „Să nu deschizi gura, dacă vrei să înșeli”.

REP. Care este exemplul pe care-l dai tu?

HAMMER: Nu vreau să dau nume. Încerc să-i conving pe oamenii mei că trebuie să ne sprînjim între noi. Am vorbit cu unii dintre ei, în particular și le-am spus: „Să nu deschizi gura, dacă vrei să înșeli”.

REP. Deseori vorbești despre James Brown și Prince ca fiind marii tăi idoli. Care sunt personalitățile din afară muzicale, pe care le admiră?

HAMMER: Jesse Jackson — populația de culoare îl datoră foarte mult.

REP. Te-ai confruntat vreodată personal cu rasismul?

HAMMER: Si eu am fost discriminat, dar nu mă las impresionat de rasisti. Un altul poate că-s-a duce într-un club pentru albi, s-ar simți stingher, apoi și-ar spune autocompătimitor: „Dumnezeule, ce rău s-au purtat cu mine!”. Eu nu am complexe — încerc să le demonstreze și celorlalți că temerile și prejudecățile lor sunt nejustificate. Dacă nu vor să înțeleagă — ghinionul lor.

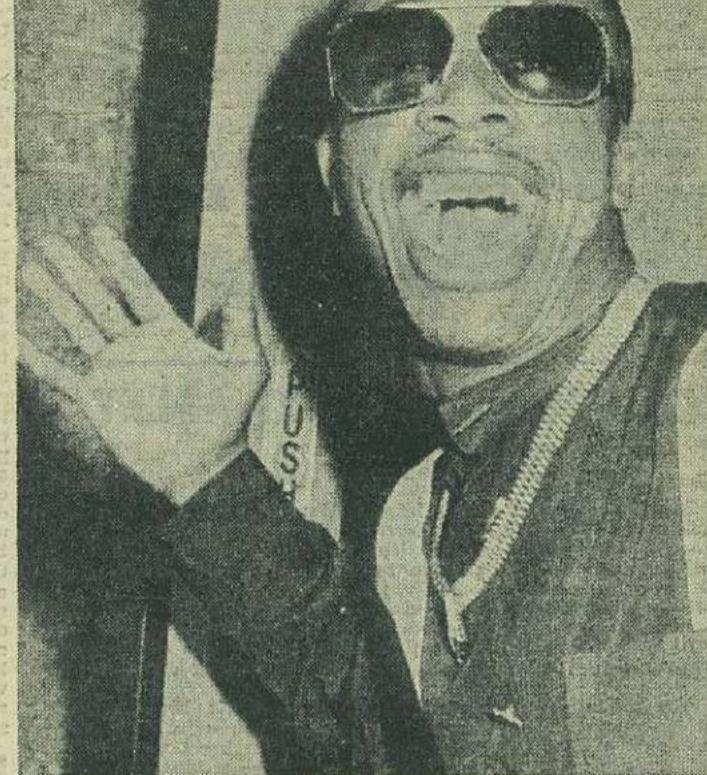
REP. Culoarea pielii începe să conteze chiar și pe scenă rap — în ultima vreme s-au lansat multe mulți raperi albi. Ce părere ai despre Vanilla Ice sau 3rd Bass?

HAMMER: Să-ncepem cu 3rd Bass: ca raperi nu sunt chiar atât de râi. Îar faptul că po vreau să proferează amintiri la adresa mea, nu mă interesează deloc. Nu înțeleg însă ce fel de indivizi sunt unii ca el, care și contestă propria origine. Stăti ce spui?

— „Nu suntem albi, suntem evrei”, după care și povestesc că de negri sunt ei, de fapt. E dezgustător cum îl critică pe albi, doar pentru că discurile lor să fie pe placul negrilor — prostituție curată!

Apoi afiră că-disprețuiesc pe cei care fac hit-uri pop, ceea ce mă face să mă îndoiesc de calitățile lor intelectuale. „Pop” este prescurtarea pentru „popular”, iar atunci cind o piesă ajunge în Top 40, înseamnă că este un hit — este să cauză actualului lor disc. Dacă să și piardă vremea cu subiecte stupide, ar face mai bine să se ocupe serios de muzică. Despre Vanilla Ice cred că a fost prea tîrziu să poată accepta declinul brusc după ce debutase atât de strălucit. Dacă am ceva să-i reproșez este că, atunci cind se află în plină glorie, să-lăsată influență să se compare cu mine. Noi suntem complet diferenți și îl considerăm perfect. Nu m-am deranjat că mă compar la fetele mele și la clubul în stilul de dans — și eu dansez ca James Brown. Dar cred că a mera prea departe cind a afirmat că e mai bun decât mine. Mai are multe de învățat și nu prea văd cum o să-să refacă succesul, încercând să pară altceva decât este. Oricum, eu îl urez noroc.

REP. Spuneal că Vanilla

Ice nu acceptă critice. Tu cum reacționezi la critica?

HAMMER: Pentru mine este o motivație să lucrez mai bine. Dacă o critică este justificată, încerc să trag învățăminte din ea. Mi s-a reproșat, de exemplu, că textele pieselor ar fi prea slabe — drept urmare mi-am reactualizat cîntecile și am descoperit că unele texte erau într-adevăr „subtiri”. Dar atunci cind realizez un disc ca „U Can't Touch This”, nici nu intentionez să fi un Albert Einstein. Sun și situații cind doresc să exprim ceva mai profund — atunci „cobi” în mine și mă explozez că pot. Atacurile gratuite, ca cel de pe video-clipul 3rd Bass, „Gasface”, nu mă ating.

REP. Pe imbraci mai extravaganta decit mulți alți oameni de afaceri. De unde ai inelul cu diamant pe care-l poți?

HAMMER: Este inelul simbol al clubului pe care l-am înființat de curind: un club destinat celor care nu reprezintă rasa cu cinste. Inițial a fost conceput doar pentru colaboratorii mei — din 100 cîji au venit să lucreze cu mine, au rămas toti. Cine se drogează, este trimis la dezintoxicare, fără a fi concediat. Dar cine face trafic de droguri poate să-si ia adio.

REP. Presa și-a fost deseori ostită — de exemplu recentul articol din „Rolling Stone”...

HAMMER: Cumpălat poveste, nu-i așa? Reiese că suntem un monstru, cind în realitate angajații mei cîștigă 50.000 dolari/an — și astăzi fără să fie specializați în domeniul. Articolul din „Rolling Stone” nu amintește nimic despre munca mea, despre faptul că am motive să nu le permit fetelor să piardă noptile după spectacole și că înțeleg să le limitez consumul de alcool. Dar m-am obișnuit cu nedreptățile. E-adevărat că spus despre disciplina pe care o impun — contează doar cum au spus-o. Le interzic fetelor să meargă la dans după spectacol, dar programul nostru se termină pe la ora 1 și, pînă ajungem la hotel, se face 2. Fetele au între 18 și 23 de ani și eu răspund de ele în fața părinților. Este oare acesta un motiv să fiu numit „păzitor de sclavi”?

REP. Mulți dintre angajații tăi sunt foști infractori și tra-

ficatori de droguri. Nu-i dificil să lucrezi cu ei? Ce reguli le-ai impus?

HAMMER: Pe majoritatea îl cunoști din copilarie — am crescut împreună și sun cu cine au de-a face. Cîndva purtam zilnic mănușile de box și băteam cu toată lumea... Pînă acum, din 27 cîji au venit să lucreze cu mine, au rămas toti. Cine se drogează, este trimis la dezintoxicare, fără a fi concediat. Dar cine face trafic de droguri poate să-si ia adio.

REP. Te imbraci mai extravaganta decit mulți alți oameni de afaceri. De unde ai inelul cu diamant pe care-l poți?

HAMMER: Este inelul simbol al clubului pe care l-am înființat de curind: un club destinat celor care nu reprezintă rasa cu cinste. Inițial a fost conceput doar pentru colaboratorii mei — din 100 cîji au venit să lucreze cu mine, am ales 14, care prin calitatea lor deosebite pot fi îndrumători.

REP. Pastuna ta pentru bijuterii este evidentă. Ce semnifică acest medalion cu sigla Ferrari?

HAMMER: Anul trecut am pariat cu niște impresari de la casa de discuri „Capitol”, că „Please Hammer Don't Hurt 'Em” va deveni cel mai bine vîndut album rap al tuturor timpurilor. Atunci au ris de mine. „Bine” le-am spus, „dacă se dovedește că am avut dreptate, să-mi cumpără un Ferrari Testarossa”. 3 luni mai tîrziu, mă sunat unul dintr-un impresar — nu m-a întrebat decât: „Ce culoare să fie?”

Traducere și adaptare după „Musik Express Sounds”

MĂDALINA G.

de toate

Agence de Promotion
De musiques Françaises
Dans les Pays de l'Est

MC SOLAAR

tionări: 1. Rock N'Roll, 2. Rock Alternativ, 3. Top 40, 4. Dance, 5. Classical, 6. Jazz, 7. Rap, 8. World Music, 9. Metal, 10. Country. O relație interesantă s-a făcut între opinia despre viață în America și muzică. Un număr mare de chestionați au afirmat că pe măsură ce viață este tot mai grea și mai rea, muzica este din ce în ce mai bună! Cei care consideră că tara merge mai bine, susțin că în cazul muzicii nu se poate spune același lucru. „Ce rol joacă muzica în viață ta cotidiană?” 1. Esențial (66,4%), 2. Mi-ar lipsi dacă n-ă avea-o (30,1%), 3. Nu mi-ar lipsi (3,5%). Concluziile le potrăi trage singuri. Un sondaj la noi ar ajuta mult. Cine-l face?

● **Billboard** recomandă un nume nou pe scena rap, **Cypress Hill** cu piesa „The Phuncky Feel One” (un hip-hop cu mare priză). B. Real, Sen Dog și Muggs, membrii grupului, au anunțat într-o conferință de presă, la 27 ianuarie, că lucrează la o piesă bilingvă (spanglish) cu Mellow Man Ace, frațele lui Sen Dog. ● Printre topurile din Marea Britanie, apare periodic și cel numit „Future Rap”. Cel publicat în N.M.E. este realizat de Tim Westwood, redactor al unei emisiuni, Capital Rap Show, difuzată pe FM vineri și sămbătă noaptea. Înă cîteva titluri, pentru a ne orienta în domeniu: 1.

Night Train (Remix) — Public Enemy. 2. Part 1 (LP) — Pete Rock & C. L. Smooth. 3. Organized Confusion — O. C. 4. Juice Soundtrack — Various.

5. One To The Head — Positive K. ● La 1 februarie a avut loc la Palatul Congreselor de la Paris ceremonia înmînării premiilor **Victoire de la Musique**.

Patrick Bruel a fost declarat solistul anului spre bucuria miliarilor de fani. William Sheller a fost premiat pentru albumul „Sheller en solitaire”.

Interpreta anului: **Jane Birkin**. Reveleția anului: **Jill Caplan** (fem.) și **Nilda Fernandez** (masc.). Grupul anului

— **MC Solaar** (prima distincție pentru rap-ul francez), Video Muzical — „Autueil, Neuilly Passy” — **Les Inconnus**. Spectacolul anului — **Eddy Mitchell** la Casino-ul din Paris. ● **Sydney Ford** (pentru scenă, Youngblood) este născut la 2 decembrie 1960 în Texas. Are două fetițe, Diane și Evelyn, și place să gătească și se ocupă cu pasiune de pesti.

a.p.

de toate

**VINERI
ÎN** NOAPTEA
DIRECT

10 melodii
pentru

Au fost 3 surpirze pe care nu le-am putut anunța din
temp: Cristian Minculescu, Teo Peter (cu o primă audiție
fierbință a grupului Compact) și Marian și Radu Nistor (cu
alte prime audiții și o versiune inedită a succesorului „lertă-
rile”). Au fost practic 3 albume ale noptii: Sandra, Toto
Cutugno și Stevie Ray Vaughan. Un moment în memoriam
CORNEL CHIRIAC propus și de ascultătorii nostri fidelii a
făcut parte din această ediție specială. Întregul program
l-a dedicat mamelor, surorilor, fiicelelor, soților, logodnicelor,
vecinelor, colegelor VOASTRE. Și ale noastre, firește.

Vă adresăm acum, în scris, cele două întrebări, la care
așteptăm răspuns urgent (tot în scris).

1. Să limităm numărul dedicărilor citite pe noapte (de
exemplu să nu treceam de 10 la o melodie)?

2. Să purtăm dialoguri mai scurte cu invitații, indiferent
cine sunt și ce spun? Să renunțăm la ei?

2. bis. Ce alte soluții aveți pentru a nu mai spune (unii)
că „se vorbește prea mult” la această emisie?

Vă mulțumim anticipat pentru ajutor și înțelegere. Titlurile
melodiilor le vom anunța la începutul programului. Telefoanele
rămâne: 13.69.01 și 14.31.90. Le puteți folosi după orele
23.00.

Adresa: str. General Berthelot nr. 62-64, București, pentru
V.N.D. Puteți scrie și pe adresa revistei cu aceeași precizare
pe picătă.

1.p.m. + a.p.

TEO PETER și CRISTIAN MINCULESCU, Rock-ul românesc se
întâreste

MARIAN NISTOR

RADU NISTOR

AUTOGRAMMADRESSEN

RICHARD DEAN ANDERSON — c/o Paramount TV — „MacGyver”, 5555 Melrose Avenue, Los Angeles, Ca. 90038/USA

NINO DE ANGELO — Postfach 1701, 8640 Kronach

ANTHRAX — 63-64 Brunswick Woods Dr. E. Brunswick, N.J. 08857/USA

ROSANNA ARQUETTE — c/o Creative Artists Agency, Inc., 9830 Wilshire Blvd. Beverly Hills, Ca. 90212/USA

ART OF NOISE — c/o Polydor, Glockengie Berwall 3,2000 Hamburg 1

RICK ASTLEY — c/o Rick Astley Fan-club, David Antony Promotions, 649 Knutsford Road, Latchford, Warrington WA 4 1 JJ/England

ASWAD — c/o Island Records, 22 St. Peters Square, London, W4/England

Topuri de tot felul

NETWORK UK TOP 50

(singles, pînă la 15 martie)
1. Stay — Shakespear's Sister, 2. My Girl — The Temptations, 3. I Love Your Smile — Shanice, 4. It's A Fine Day — Opus III, 5. It Must Be Love — Madness, 6. November Rain — Guns N' Roses, 7. Thought I'd Died And Gone To Heaven — Bryan Adams, 8. I'm Doing Fine Now — The Pasadena, 9. Remember The Time — Michael Jackson, 10. America : What Time Is Love? — The KLF.

NETWORK UK TOP 50 (L.P.-uri)

1. Stars — Simply Red, 2. Seven — James, 3. Hormonally Yours — Shakespear's Sister, 4. Divine Madness — Madness, 5. We Can't Dance — Genesis, 6. Dangerous — Michael Jackson, 7. Ten — Pearl Jam, 8. High On The Happy Side — Wet Wet Wet, 9. Seal — Seal, 10. From The Heart-His Greatest Love Songs — Elvis Presley.

S.U.A. (singles, după Billboard)

1. To Be With You — Mr. Big, 2. I'm Too Sexy — Right Said Fred, 3. I Love Your Smile — Shanice, 4. Remember The Time — Michael Jackson, 5. Diamonds And Pearls — Prince And The N.P.G., 6. Tell Me That You Want Me — Tevin Campbell, 7. Don't Let The Sun... — E John/G. Michael, 8. Masterpiece — Atlantic Starr, 9. Smells Like Teen Spirit — Nirvana, 10. All 4 Love — Color Me Badd.

PROPUNERI TOP

Pentru secția română sunt valabile nouătile semnalate de Titus Andrei precum și alte melodii pe care le-ați găsit pe albumele apărute în ultima vreme. Așteptăm și sugestii voastre.

SECTIA STRAINĂ, Baby Please Don't Cry — Solomon Burke, Volare — Barry White, For Your Babies — Simply Red, Country Rap — Eddie Rabbitt, Broken Arrow — Rod Stewart, Saving The Best For Last — Marc Cohn, Remember The Time — Michael Jackson, I Need Love — Sandra, Colour Of Love — Snap, Whenever You Need Me — Bonnie Tyler, Che Donna — Toto Cutugno, Gli uomini non cambiano — Mia Martini, House Of Silence — Bad Boys Blue, America — The KLF, Love Thing — Tina Turner, Stand By My Woman — Lenny Kravitz, How To Kill A Radio Consultant — Public Enemy, Give Me Just A Little More Time — Kylie Minogue, If You Need My Love Tonight — Chris Norman, You — Ten Sharp, Obsession — Army Of Lovers, Joy — François Feldman, And You My Love — Chris Rea, Good For Me — Amy Grant, Everybody's Free — Rozalla, Gipsy Girl — David Hasselhoff, Secrets Of The Heart — Chesney Hawkes, Do Not Pass Me By — Hammer, What She's Doing Now — Garth Brooks, Empty Arms — Stevie Ray Vaughan & Double Trouble, Mama I'm Coming Home — Ozzy Osbourne, Come As You Are — Nirvana, The Unforgiven — Metallica, November Rain — Guns N'Roses, Thought I'd Died And Gone To Heaven — Bryan Adams, Hit Between The Eyes — Scorpions, Love's A Loaded Gun — Alice Cooper.

AVALANCHE — c/o WEA, Arndtstr. 16, 2000 Hamburg 20

AVENUE — Postfach 80 01 49, 8000 München 80

AXXIS — c/o Electrola, Maarweg 149, 5000 Köln 41

DAN AYROYD — c/o Creative Artists Agency, Inc., 9830 Beverly Hills, Ca. 902 12/USA

B52's — c/o WEA, Arndtstr. 16, 2000 Hamburg 76

PAMELA BACH — c/o Associated Talent International, 9744 Wilshire Blvd. Suite 312, Beverly Hills, Ca. 902 12/USA

BAD BOYS BLUE — Nachtweg 34, 5202 Hemer 1

BANANARAMA — c/o Pete 3 Barnston Towers, Heswall, Wirral, Merseyside L 60 2WF, England

PUBLICITATE

prin

TARIFE ORIENTATIVE

Pentru societăți de stat și particulare românești — în paginile interioare — 100 lei/cm².

Pentru societăți mixte — în paginile interioare — 125 lei/cm².

Pentru firme străine (în paginile interioare) — 200 lei/cm². Pentru apariția pe prima pagină, tariful va fi majorat cu 100%.

Pentru apariția pe ultima pagină, mărirea va fi de 50%.

Pentru mai mult de 10 apariții și în funcție de suprafața solicitată se pot acorda reduceri între 5-20%.

Pentru apariția pe o pagină întreagă se poate acorda o reducere între 10-20%.

Pentru mica publicitate — aniversări, comemorări, diverse — 15 lei/cuvintul.

Pentru vinzări-cumpărări — 25 lei/cuvintul.

Pentru elevi și studenți, la Mica Publicitate se acordă o reducere de 50%!

Pentru contracte de mare publicitate, pe termen lung, de minimum un an, de dimensiunea unei pagini întregi, tariful este negociabil, chiar sub limitele precizate.

Pentru informații suplimentare vă puteți adresa serviciului de publicitate al „CURIERULUI NAȚIONAL” S.A., la telefon 14.67.47.

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezente	Titlul melodiei	Interpretul
--------------	----------------	-----------------	-----------------	-------------

TOP 5 POP - R

1	3	3	Vîță de artist	Angela Similea
2	1	5	Un tren de seară	Elena Cîrstea
3	4	2	Zile reale, zile bune	Mirabela Dauer
4	2	4	Răni cu bine	Vasile Seicaru
5	5	2	Ce va fi cu iubirea mea	Loredana Groza

TOP 5 ROCK - R

1	-	1	Mafia	Holograf
2	1	5	Exercițiu	Valeriu Sterian și Compania de sunet
3	3	2	Blues și ploaie	Sunet Transilvan
4	5	2	Praștia cu lunetă	Foileton
5	-	1	Furtuna în desert	Mihai Pocorschi și Formula 5

TOP 10 POP - S

1	3	3	Ice Machine	Depeche Mode
2	10	2	Diamonds & Pearls	Prince & The N.P.G.
3	6	3	Star	Simply Red
4	8	2	Stay With Me Tonight	Chris Norman
5	2	5	Night Calls	Joe Cocker
6	9	2	Saltwater	Julian Lennon
7	-	1	Addams Groove	Hammer
8	-	1	Remember The Time	Michael Jackson
9	4	5	When A Man Loves A Woman	Michael Bolton
10	-	1	All For You	Barbra Streisand

TOP 10' ROCK - S

1	2	4	Smells Like Teen Spirit	Nirvana
2	4	4	Prisoners In Paradise	Europe
3	3	6	Don't Cry	Guns N' Roses
4	1	6	No Son Of Mine	Genesis
5	7	2	Mysterious Ways	U2
6	9	3	Wasted Time	Skid Row
7	-	1	Mama I'm Coming Home	Ozzy Osbourne
8	-	1	The Unforgiven	Metallica
9	5	4	Heaven's Train	Badlands
10	-	1	Thought I'd Died And Gone To Heaven	Bryan Adams

Pentru topiști:
Este a 5-a ediție a topului. Va rugă să precizati pe talon nr. 6/92
iar propunerile să le faceți separat, nu direct în top!

PRET 15 LEI